

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 17

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 7 de desembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5064/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ferrer i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a abocador de Ca Na Putxa d'Eivissa. (**Decaiguda**). 591
  - 2) **RGE núm. 5072/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estalvi en concepte de lloguers per part de la Conselleria de Turisme i Esports. 591
  - 3) **RGE núm. 5060/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades d'atur. 591
  - 4) **RGE núm. 5063/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de dependència. 592
  - 5) **RGE núm. 5066/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targeta sanitària. 593
  - 6) **RGE núm. 5075/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a dessaladores. 594
-
-

- 7) RGE núm. 5062/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terrenys protegits. 595
- 8) RGE núm. 5069/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consell d'àrea del sector de Llevant. 596
- 9) RGE núm. 5073/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions contra la processonària del pi a Formentera. (**Decaiguda**). 597
- 10) RGE núm. 5061/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Projecte ib-salut 2020. 597
- 11) RGE núm. 5067/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Programa PAIRE. 598
- 12) RGE núm. 5070/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a junta rectora del Consorci de la borsa de places. 599
- 13) RGE núm. 5071/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la Llei d'activitats classificades. 600
- 14) RGE núm. 5065/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a carreteres de l'illa d'Eivissa. 601
- 15) RGE núm. 5068/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament del Fons de Cooperació Local. 602
- 16) RGE núm. 5074/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions amb l'Ajuntament de Palma de Mallorca en matèria de rehabilitació. 602
- 17) RGE núm. 5076/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Institut Nòos/Urdangarin (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5085/11). 603
- 18) RGE núm. 5059/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades d'atur (I). 604
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3099/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern relativa a menors i joves en risc d'exclusió social. 606
- III. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 4663/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política audiovisual, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1886/11. 612
- 2) RGE núm. 4948/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en el canvi d'ús dels establiments turístics, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3454/11. 618
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 2335/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de les lleis d'estabilitat pressupostària per garantir l'estabilitat de les finances públiques. 623
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 5064/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ferrer i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a abocador de Ca Na Putxa d'Eivissa.

La primera pregunta decau per malaltia del Sr. Diputat.

I.2) Pregunta RGE núm. 5072/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estalvi en concepte de lloguers per part de la Conselleria de Turisme i Esports.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 5072/11, relativa a estalvi en concepte de lloguers per part de la Conselleria de Turisme i Esports, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports. Definició acadèmica d'optimitzar recursos té a veure amb l'eficiència, utilitzar els recursos de la millor manera possible o dit d'una altra manera obtenir els millors beneficis amb els mínims costos. Però l'eficiència té estreta connexió amb l'eficàcia, terme que fa èmfasi amb els resultats, fer les coses correctes, aconseguir objectius i crear més valors. De manera que per optimitzar recursos no ens bastaria ser eficients sinó que també cal ser eficaços.

Definició d'optimitzar recursos segons el Pacte de progrés, festa de despesa de recursos públics en abundància i sense miraments i és que el seu suposat talent de gestió va quedar eclipsat pel seu tarannà de decisions, de supèrbia, capritxoses i sense seny, decisions supèrbies com la compra de quadres a la família, 100.000 euros. Decisions capritxoses com la compra de 6 unitats de tren tram per valor de 25 milions d'euros, que no es poden utilitzar a no ser que els comprassin per ubicar-los en alguna de les rotondes de la nostra xarxa viària per embellir la rotonda. Decisions sense seny, en temps de crisi a les fires turístiques en lloc d'optimitzar les despeses l'estratègia era gastar més cada any, exemples: FITUR 2009, 1.130.000 euros; FITUR 2010, 1.545.000 euros; FITUR 2011, sense tenir pressupost, 2.150.000 euros. Quin desgavell, senyors diputats!

Sr. Delgado, aplicant l'optimització de recursos amb eficiència i amb eficàcia, com fa vostè i el seu equip, ens pot informar de quin estalvi en concepte de lloguer d'immobles suposarà a la Conselleria de Turisme i Esports la reubicació d'algun dels seus serveis?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Le veo a usted en forma para empezar la sesión. Bueno, voy a hacer un pequeño resumen de los ahorros que llevamos a cabo en el tema de la reducción de alquileres, vamos ahora a los 140.000 euros anuales en base simplemente a una serie de reubicación de servicios. El servicio de Inspección que hasta ahora estaba en el edificio Reina, hago saber que históricamente había muchos servicios en el edificio Reina que pagaba unos alquileres muy altos, se trasladará a las Avenidas donde estaba Medio Ambiente y eso supondrá un ahorro de 21.940 euros. El servicio de Estrategia Económica del edificio Reina se pasa a la ATB, con un ahorro de 10.386 euros. Un servicio técnico que estaba en el edificio Reina se pasará a la calle Montenegro, sede de la conselleria, con un ahorro de 23.914 euros. El servicio de Expedientes Sancionadores que estaba en la calle San Cayetano se pasará a Montenegro, lo que supondrá un ahorro de 15.042 euros. Y el servicio de la Ordenación que estaban en el edificio Reina se pasará al Palma Arena, con un ahorro de 69.672 euros.

Eso, lo que supone aparte de esos ahorros en rentas de alquileres, pues el hecho de compartir medios y gastos por el hecho de reagruparse eso supone una serie de ahorros también. En definitiva, estamos hablando de unos ahorros de 140.000 euros anuales, es decir, más de 23 millones de las antiguas pesetas sólo reorganizando los servicios sin menoscabo de los mismos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 5060/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades d'atur.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 5060/11, relativa a dades d'atur, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. I tornam a la dura i pura realitat, com valora el Govern les xifres d'atur del mes de novembre? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. Evidentment qualsevol govern, mitjanament seriós, valora negativament la pujada de qualsevol xifra d'atur.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, són unes xifres molt dures, molt dures. Bàsicament són dures i creim que val la pena que des del Govern fossin capaços de fer una crida o d'establir els mecanismes necessaris com per ajuntar tots els esforços possibles amb una estratègia coherent, possible, de lluita contra l'atur. Per tant més que dir-los xifres concretes, vostè les coneix perfectament i veu que la situació de l'atur no és gens fàcil, l'atur amb relació a l'any passat continua augmentat i continuam destruint ocupació, 10.000 llocs de feina destruïts més que l'any passat, i moltes persones que han esgotat totes les prestacions i no tenen absolutament res.

Per tant, davant aquesta situació tan dura i tan difícil a nosaltres avui ens agradaria veure si és possible que aquest govern faci una crida als sectors econòmics, socials, als partits polítics i que veritablement fossin capaços, davant aquesta duresa i aquesta valoració que teòricament compartim, d'establir un pla extraordinari de feina entre tots per combatre l'atur. Avui ens agradaria conèixer aquesta valoració per fer i ser possible que es tiri endavant. No basten mesures puntuals d'incentius. Sabem que faran un esforç d'incentius fiscals per construir ocupació, però creim que és necessari en aquests moments molt més i sobretot quan al costat d'aquests incentius fiscals que es posen damunt la taula també, i això supòs que és també part de la desesperança dels aturats, la renúncia a determinats ingressos per part de la comunitat autònoma.

Per tant, simplement, davant d'una situació tan dura ens agradaria que fossin capaços d'establir un programa de xoc entre tots per lluitar contra l'atur, que és el principal problema que té aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Exconsellera i diputada pel to de la intervenció, evidentment em pareix que ja a la política nacional i a la política autònoma som ben conscients i a la política internacional de la necessitat de determinats pactes per sortir de determinades situacions. Ahir mateix ho vàiem. Cada dia veim que d'aquesta situació no sortirem si no és amb un gran acord i aquest acord també passa, i es comença a gestar jo crec que a Madrid, amb un acord entre forces empresarials, socials, sindicals i polítiques.

Les xifres, també les interpretam, l'atur mitjà d'enguany ha estat inferior a l'atur mitjà de gener a novembre de l'any passat. L'atur de l'any passat va créixer el novembre menys que el d'enguany, però fa dos anys, i eren anys millors econòmicament, el creixement era major. Però, és veritat, no ens aturem a les estadístiques, anem a fer-hi feina, però aquí passarà segurament per una reforma important, reformes estructurals que vostès saben que s'han de pactar a nivell estatal i després aquí, a les comunitats autònomes, hem de prendre les determinacions que ens pertoquin competencialment. Per tant, si el que vostè feia era brindar-me una mà li agafés guant per intentar trobar els punts d'acords amb aquest i amb altres agents socials i empresarials.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 5063/11, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de dependència.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 5063/11, relativa a Llei de dependència, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Castro, ens pot confirmar si es modificarà el pressupost corresponent a l'any 2012 per tal d'assegurar el desenvolupament íntegre de la Llei de la dependència?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, el pressupost de 2012 encara no està aprovat. El pressupost que proposa aquest govern, que presenta a aprovació a aquest parlament juntament amb la llei de pressupost que l'acompanya, assegura el compliment del desenvolupament de la Llei de dependència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Castro. El pressupost que vostès duen a aprovació no assegura la Llei de la dependència ni la seva viabilitat íntegra. La nostra pregunta anava en aquest sentit i avui vostè no ha contestat, no ha donat resposta a les nostres preguntes. Vostè avui confirma que l'equilibri financer és incompatible amb l'aplicació i el desenvolupament de la Llei de la dependència. Miri, l'equilibri pressupostari no pot ser la justificació per suprimir drets socials, per paralitzar una llei que actua com a motor econòmic i d'ocupació també. Nosaltres sí que creim amb el seu desenvolupament i amb la seva sostenibilitat.

Sap vostè a quantes persones deixaran sense drets? A la nostra comunitat hi ha 2.942 places destinades a persones grans dependents i 2.320 places destinades a persones dependents amb discapacitat, i hi ha 10.552 persones que reben una prestació econòmica per tenir cura d'un familiar dependent. En total, 15.814 persones que tenen assignat un recurs públic que atorga la Llei de la dependència. Rere aquestes xifres hi ha persones, Sra. Castro, i amb la seva elecció vostè ha demostrat ser dura amb els febles i feble amb els forts. Sap que passarà amb les persones que esperen aquest recurs? Sap quants de llocs de feina es perdran? Quantes persones aniran al carrer en el futur? A quantes famílies afectarà la falta de pressupost social?

Divendres passat es va escenificar en aquesta sala un ple extraordinari que va comptar amb la participació de diferents persones amb discapacitat. Vostè mateixa i tots els presents ens vàrem emocionar escoltant els seus parlaments, el relat de la seva experiència personal i col·lectiva, de la seva lluita per aconseguir la plena inclusió. Tots ells, els seus familiars i les associacions que els defensen li demanaren a vostè que prioritzés el pressupost social per davant qualsevol altre consideració.

Sra. Castro, avui ens trobam davant un cas d'emergència social que aquest govern no vol escoltar perquè va de rebaixes a l'estat del benestar, va de rebaixes a la Llei de la dependència.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, vostè fa les preguntes i com no se li contesta el que vostè pensava que li contestaria, vostè no escolta i vostè fa el discurs que du escrit i ho ha de llegir perquè si no, ja no sap què ha de contestar. I vostè continua amb el seu discurs i amb la seva posició demagògica i irresponsable perquè vostès coneixen perfectament la situació, vostès saben que aquest pressupost, perquè jo vull suposar que vostè s'ha llegit la llei de pressuposts que acompanya el pressupost, i vostès saben que amb aquest pressupost la partida de dependència, a l'article 6 de la llei de pressuposts que proposam que aquest parlament aprovi, diu que per a l'exercici 2012 es poden ampliar crèdits, i en el punt h) diu, que els destinats a satisfer els serveis, les prestacions econòmiques i la resta de despeses vinculades amb la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència.

Vostè sap que tots els anys ha succeït el mateix, que estem pendents d'uns fons que han d'arribar de Madrid i que també es podran ampliar amb fons propis de la comunitat autònoma. I el discurs que es va fer aquí el 2009, quan es va aprovar el discurs de 2010, era igual que el que es farà quan es proposi aquest pressupost, igual que el que es va fer el 2008. Són partides ampliables, es cobrirà completament la Llei de la dependència i vostè revisi el discurs quan se li contesta perquè li dic que es complirà el desenvolupament de la Llei de dependència. De fet, mes a mes s'han pagat les nòmines de la dependència a totes les persones puntualment, ha estat la prioritat d'aquest govern davant d'altres pagaments, s'ha complet cent per cent amb les persones dependents, eh?, i ho saben perfectament, la nòmina s'ha pagat puntualment. I es farà igualment l'any 2012.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.5) Pregunta RGE núm. 5066/11, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targeta sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 5066/11, relativa a targeta sanitària, que formula la diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La tarjeta sanitaria en sus condiciones actuales se ha convertido, en opinión de los profesionales, en una enorme bolsa de fraude a la que nadie se atreve a poner fin y que provoca situaciones absolutamente surrealistas que impiden una correcta atención a numerosas personas. Hay médicos que aseguran haber atendido hasta tres personas distintas con la misma tarjeta, tal y como se ha podido comprobar examinando la historia clínica. Así, una de las mayores preocupaciones de los facultativos es que la utilización fraudulenta de la tarjeta pueda dar pie a errores médicos al estar accediendo a un historial que no pertenece a la persona a la que está atendiendo. El anuncio de la Conselleria de Salud de poner en marcha un documento inteligente que lleve incorporada la historia clínica del paciente, además de su foto, ha sido acogido de forma positiva por muchos profesionales sanitarios que entienden que la situación actual ha llegado a niveles insostenibles disparando los niveles de fraude.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿cuales son las ventajas que ofrecerá la nueva tarjeta sanitaria que la Conselleria de Salud y Bienestar Social implantará a partir del próximo año? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Diputada, la nova targeta sanitària, que es vol implantar en el servei de salut i que és pionera a tot Espanya, ens donarà l'oportunitat de disposar de tota la història clínica del pacient a la targeta, d'accedir a la història clínica des de qualsevol dispositiu assistencial sigui hospital, centre de salut o ambulància, i es millorarà la seguretat del diagnòstic. Aquesta targeta té una taxa de 10€ que no es paga per una prestació sanitària, és una taxa que està definida a la Llei 58/2003, general tributària, i com a taxa que és, ha d'estar recollida en els pressuposts de la comunitat autònoma. Qui diu que això no és una taxa o bé desconeix la Llei 58/2003 o simplement menteix deliberadament.

Aquesta targeta, a més, té una sèrie d'avantatges com és millorar la identificació dels usuaris, perquè durà una fotografia i facilitarà la identificació visual; assegurarà un ús racional, eficient i individualitzat dels recursos sanitaris als quals dona accés la targeta sanitària individual; facilitarà la localització dels pacients en els sistemes d'informació dedicats a l'activitat assistencial; així mateix millorarà la seguretat del pacient i acreditarà al portador del document perquè unirà inequívocament la seva identificació amb les dades clinicoadministratives que té el Servei de Salut. La implantació d'aquesta targeta començarà el 2012 i s'espera que en finalitzar l'any el 70% de la població ja en disposi, i la resta idè es farà al llarg de 2013.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 5075/11, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a dessaladores.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 5075/11, relativa a dessaladores, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè sap el seu partit l'any 2002 va aprovar la voluntat contrària del Govern de les Illes Balears quatre dessaladores, dues per a Mallorca, una per a Eivissa i una altra per a Menorca. Unes inversions conseqüència, sense cap dubte, de molts anys de mala gestió de l'aigua que ens ha portat a la sobreexplotació i contaminació dels nostres aqüífers. No li demanaré per la política de l'aigua del Govern perquè això seria més propi d'una interpel·lació, però sí que voldria que explicàs quin serà el paper de les dessaladores i concretament d'aquestes quatre dessaladores esmentades en la gestió de l'aigua. Quin futur

preveu el Govern per a aquestes dessaladores? Les questiona o simplement les considera necessàries tal i com varen ser dissenyades en el seu moment?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient i d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, realment n'hi ha sis, de dessaladores i dues que estan pendents de recepcionar, és a dir, no són quatre sinó que són sis. Tenim la d'Andratx, la d'Alcúdia, la de Badia de Palma, tenim la de Formentera, la de Sant Antoni, la d'Eivissa i dues pendents de recepcionar, una a Eivissa també, a Santa Eulària, i una a Ciutadella. Nosaltres volem tenir-les en les millors condicions possibles per donar resposta tant a una possible manca d'aigua en un moment donat que pogués venir com també a millorar la qualitat a alguns indrets de la nostra comunitat autònoma. Això és el que pretenem amb les dessaladores que tenim actualment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Aquesta pot ser la previsió, però jo crec que hauríem de posar damunt la taula una altra realitat que és la realitat que aquestes dessaladores es varen fer amb manca de previsió i que va ser una actuació unilateral del Govern de l'Estat del Partit Popular respecte del Govern de les Illes. Aquestes dessaladores efectivament les rebudes, les recepcionades, les d'Alcúdia i Andratx estan aturades, no generen ni un metre cúbic d'aigua excepte aquelles tones d'aigua subministrades puntualment al port de Pollença. Això sí, cada mes ens costa als ciutadans 500.000 euros, és a dir, 500.000 euros cada mes. Quan a la dessaladora de Santa Eulària, què vol que li digui? No em dirà que disposar de tres dessaladores en un radi de menys de 10 quilòmetres quadrats no és una autèntica barbaritat, una manca absoluta de previsió. I ho és més encara si tenim en compte que el projecte no contemplava la connexió amb el sistema integrat d'Eivissa.

Pel que fa a Menorca, què vol que li digui també? Tenim una dessaladora a Ciutadella amb capacitat per produir pràcticament aigua per a tot Menorca, totalment desproporcionada, sense connexió amb la ciutat perquè només havia de servir aigua a les urbanitzacions de Cala En Bosch i Son Xoriguer. Una dessaladora que l'alcalde de Ciutadella no vol i en canvi sí que reclama l'alcalde d'Es Castell, tots dos del Partit Popular, però resulta que Es Castell és a l'altra extrem de l'illa. Connectar l'aigua d'un extrem a l'altre suposaria una inversió d'entre 30 i 40 milions d'euros, quasi exactament el mateix que el que va costar aquesta dessaladora, vaja, tot un despropòsit.

Les dues dessaladores recepcionades, deia que ara ens constaven 500.000 euros cada mes, però prest la recepció de la resta de dessaladores ens costaran a aquesta comunitat autònoma 1 milió i mig d'euros.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Vostès han estat quatre anys governant a Menorca i no l'han aturada, la de Ciutadella. Ens hagués anat molt bé, si ho tenien tan clar, l'haguessin aturada perquè efectivament ens hem trobat amb una dessaladora que no està ni connectada a Ciutadella, eh? És que resulta que en aquesta banda ningú no ha governat en segons quins temes, des de fa molt de temps i, a mi, això em preocupa.

(Petit aldarull a la sala)

Miri, de veritat que em preocupa que ens costin tants de doblers les dessaladores, és veritat també -i no sé si vostè ho recorda, però jo ho vaig patir i moltíssima de gent ho va patir- que hi va haver una sequera no fa tants d'anys, devers els anys 2000, 2001 hi va haver una sequera impressionant, ens vàrem quedar sense aigua i després sí que tothom reclamava dessaladores i el que fos per tenir aigua. Li vull recordar que fins i tot es va arribar a dur aigua amb vaixell, cosa que era impensable.

Què passaria si ens tornàssim quedar sense aigua? Llavors, aquí tenim unes dessaladores que a dia d'avui és veritat que funcionen a molt baix rendiment, a Mallorca per exemple, però que -Déu no ho vulgui- si ve un problema les tenim i les podem posar en funcionament, i això dóna garantia total i absoluta a la societat per poder tenir aigua en un moment donat. No li vull comentar la qualitat de l'aigua a determinats indrets, fins i tot de la seva illa, perquè si entràssim en l'àmbit sanitari tal vegada seria recomanable fer moltes actuacions que en aquests moments el preu de l'aigua no ens deixa o no ens aclareix aquesta realitat.

Li he dir que a Eivissa, lògicament, farem la recepció d'aquesta dessaladora d'Eivissa i l'ajuntarem amb l'anell qui hi ha. A Eivissa tenen un problema greu, no només a l'hora de tenir aigua que no sigui salada, sinó després a l'hora de poder emprar l'aigua depurada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 5062/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terrenys protegits.

Setena pregunta, RGE núm. 5062/11, relativa a terrenys protegits, que formula el Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura i Medi Ambient, ja sé que darrerament li han fet diverses preguntes en relació amb aquesta llei en la qual la seva conselleria treballa i que entre altres coses, segons sembla, desprotegirà alguns indrets actualment protegits, no vull ser reiteratiu, però sí que vull agafar el fil d'una afirmació que vostè va fer el passat dimecres en comissió parlamentària on a una resposta a una pregunta del Sr. Carbonero sobre aquests tipus de terrenys va dir, textualment que "es referia exclusivament en aquells amb carrers asfaltats, voreres, faroles, etc.".

Per tant, Sr. Conseller, ens agradaria que ens ho poguéu dir quins són aquests terrenys concrets que seran desprotegits.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, els terrenys que qüestionam, i ho feim cas per cas, que puguin tornar a una situació que no s'hauria d'haver canviat mai són aquells terrenys que tenen carrers, faroles, clavegueram, etc., és a dir, urbanitzacions pràcticament fetes. En això feim feina, anam cas per cas i supòs que en poc temps tendrem la definició exacta de tots.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Ens agradaria que ens poguéu ja dir quins són aquests terrenys perquè supòs que no deu ser tant complicat fer el llistat del que parlem, però mentre també ens agradaria que es canviassin algunes actituds quan es parla d'aquesta situació i d'aquests terrenys.

Miri, vostè mateix en resposta a algun diputat en aquest plenari va afirmar que varen ser els grups que a la passada legislatura donaven suport al Govern els que varen classificar indrets com ANEI sabent que no ho eren i que a més ho varen fer perquè sí. Crec que ja basta d'aquestes acusacions i d'aquestes afirmacions, Sr. Conseller, anem a allò pràctic, anem a fer la feina que diu vostè que vol fer, però deixem aquestes acusacions entre altres coses perquè vostès tampoc no estan lliures d'aquesta acusació.

Miri, aquest diputat que li parla a la passada legislatura era el portaveu a la tramitació de la Llei 4/2008 i vaig tenir l'oportunitat de parlar en diverses ocasions amb el portaveu del Partit Popular. En una, una de les propostes que li vaig arribar a fer per intentar arribar a un consens per via d'esmena va ser que efectivament en un dels indrets protegits, que és concretament Roca Llisa a l'illa Eivissa, hi havia una urbanització que estava tal com vostè diu, amb carrers, voreres, faroles, xarxa de llum, tot, ho tenia tot enllestit, i li vaig dir "estam d'acord, traguem aquesta urbanització d'aquí i mantinguem la resta", la resposta del portaveu del Grup Parlamentari Popular va ser "no, no, deixem-la dins perquè a més l'única opció seria que vostès també acceptassin treure completament els terrenys de Benirràs, que res no tenen a veure amb la situació d'aquesta urbanització".

Per tant, Sr. Conseller, vostès també han estat responsables de la incorporació en aquesta llei d'alguns indrets que ara critiquen. Crec que ja és hora que tots assumim la nostra responsabilitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Sr. Diputat, li torn a dir, d'acord amb el darrer, resultarà que també tenim la culpa de la 4/2008 nosaltres. Segurament no la varen fer vostès, la vàrem fer nosaltres i ara com que ens hem refet, la volem canviar. Bé, li vull recordar que vostès la canviaren... la varen fer i la varen canviar tot d'una, és a dir, que es veu que no estaven tampoc molt convençuts.

De totes maneres, és ben sabut que el sòl rústic -i jo em mantenc sempre en aquesta línia- no és sòl transformat. De la mateixa manera que no es pot urbanitzar allò que s'ha de protegir pels seus valors naturals excepcionals tampoc no es poden protegir aquells terrenys ja urbanitzats al·legant uns suposats valors naturals que no hi són, dins aquelles urbanitzacions.

No qüestionam determinats indrets, tenim claríssim que el que s'ha de protegir ho protegirem o continuarem protegint, i ho farem sempre, però hi ha altres indrets que, sincerament, crec que es passaren de frenada i aposta jo faig comentaris a vegades, però faig comentaris on dic que no entenc com així varen ficar vostès urbanitzacions, no només és una, eh? Nosaltres, totes les que miram, totes tenen clavegueram, tenen faroles i tenen carrers asfaltats, és a dir que n'hi ha tota una sèrie d'urbanitzacions que en breu setmanes segurament sabran, perquè a més crec que anirà bé que ho contrastem i en parlem perquè si hi pot haver acord sempre és molt millor que si no n'hi ha.

Però li he de dir que no tenim cap intenció de desprotegir res a terrenys que siguin dignes de protecció, cap ni una. De fet, bé, el que vostè em demana a la pregunta, en certa manera crec que no està bé, nosaltres no desprotegirem res que no sigui urbà o que ho pogués ser que estigui transformat i no permetrem noves urbanitzacions, les que hi ha, és a dir, parlam de les que hi ha que vostès varen transformar com si fos un ANEI, res més.

Crec que només és posar seny, crec que entrar en un altre tipus de debat de si vostè em va dir o li va dir al que hi havia aquí abans o no, escolti, no ho sé, no li diré que no sigui veritat perquè jo no hi era, però el màxim que li arribaria a dir és que no m'ho crec, però no ho sé.

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 5069/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consell d'àrea del sector de Llevant.

Vuitena pregunta, RGE núm. 5069/11, relativa a consell d'àrea del sector de Llevant, que formula la Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies, Sr. President. El caràcter municipalista d'aquest govern és un fet indiscutible, primer es va començar donant veu als diferents pobles pel que fa a gestió turística i ara és el torn de potenciar-ne la importància en matèria de salut mitjançant la sectorització de l'illa de Mallorca en quatre sectors -ponent, migjorn, llevant i tramuntana- sota una mateixa gerència única. Això suposa un canvi en la manera d'entendre l'atenció sanitària. Durant els darrers anys les decisions es varen prendre als despatxos mentre que als centres sanitaris s'acumulaven els pacients i la despesa farmacèutica s'incrementava any rere any. Malgrat aquest increment anual de la despesa, a tot això, s'hi sumaven dues insatisfaccions, la dels professionals i la dels usuaris, conscients que la manca de coordinació entre els professionals i les deficiències en la gestió són el principal taló d'Aquil·les del sistema sanitari actual; tot això, sumat al deute que han heretat de 600 milions d'euros a l'Ib-salut i de 25 milions, el 50% del seu pressupost només a l'Hospital de Manacor, d'aquests que ara semblen que en sis mesos han trobat la cura per a tot el que no varen fer en quatre anys, es fa necessari que els termes eficiència, eficàcia i responsabilitat en la gestió dels recursos públics més essencials tornin al sistema sanitari balear per garantir-ne la continuïtat.

Per això, es presenta com a bàsica una major cohesió entre l'atenció primària i l'atenció especialitzada, per aconseguir una millor qualitat assistencial. Governos, ajuntaments, hospitals i centres de salut han de treballar conjuntament per aconseguir tornar l'equilibri al sistema sanitari. D'acord amb la normativa vigent els centres de salut haurien de resoldre el major nombre de problemes. Tot i això sabem que no és així i que els usuaris solen acudir als hospitals sense intermediació quan no troben cap resposta a la funció medicoassistencial d'entrada.

Per això, volem saber, Sra. Consellera, quines són les funcions del sector d'àrea de Llevant que ja varen presentar els representants dels diferents municipis que l'integren?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Conseller de Salut, Família i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, com ha dit el mapa sanitari de Mallorca canviarà la seva organització a partir del pròxim dia 1 de gener de 2012, i hi haurà una gerència única per a cada sector. El fet de gestionar amb gerència única millorarà el funcionament de la sanitat i en maximitzarà l'eficàcia. Això comporta una qualitat assistencial millor i el més important és que no hi haurà un model de gerència única per a tots els sectors, sinó que serà un sistema dinàmic, obert i participatiu que s'adaptarà a les necessitats de cada cas, en aquest cas de cada sector, i que s'implantarà tenint en compte diferents factors, com ara el nombre d'habitants, la densitat poblacional, l'estructura del territori, les necessitats en matèria de salut i el marc geogràfic.

Quant al sector sobre el qual vostè fa la pregunta, és el sector de Llevant que té l'Hospital de Manacor com a centre d'atenció especialitzada, és un hospital que atén una població aproximada de 218.000 persones que pertanyen als municipis de Manacor, Sant Llorenç, Capdepera, Artà, Vilafranca, Ariany, Montuïri, Campos, Felanitx, Petra, Porreres, Sant Joan, Son Servera, Santanyí i Ses Salines, que són els municipis que configuren el sector sanitari de Llevant.

Cada sector disposarà d'un pressupost global. Aquest pressupost i totes les decisions i les gestions que es duren a terme seran consultats al sector d'àrea, que és el que vostè em pregunta. A cada sector es farà un consell d'àrea, en concret al sector de Llevant hi estaran representats la majoria de municipis que el conformen, serà un consell, un òrgan consultiu i com deia hi tendran una rellevància, entre altres institucions, els ajuntaments.

Curiosament aquests consells d'àrea ja existien a Menorca i a Eivissa i la pròxima setmana es reunirà el Consell d'Àrea d'Eivissa que no s'havia reunit en quatre anys. El que nosaltres volem és potenciar la representació tant dels ajuntaments com de les institucions i agents socials en aquests consells d'àrea que es reuniran periòdicament -com deia- per ser informats puntualment de totes les qüestions de gestió i pressupostàries.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 5073/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions contra la processonària del pi a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 9 decau.

I.10) Pregunta RGE núm. 5061/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Projecte ib-salut 2020.

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 5061/11, relativa a Projecte ib-salut 2020, que formula el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera, en dues ocasions ha publicitat en aquesta cambra l'autodenominat Projecte ib-salut 2020, com a un projecte participatiu que escoltaria la societat i els professionals sanitaris i que marcaria el full de ruta. L'autor, el Sr. Daniel Pallarés Beas, persona autora de l'esborrany del document *Soporte a la elaboración del primer informe de la Fundación Iris sobre el sector sanitario privado*, fundació que és l'instrument d'aliança de clíniques i assegurances privades d'Espanya per posar en valor la sanitat privada.

A qui va encarregar vostè el document, al lobby de pressió de la sanitat privada? Creu la Sra. Consellera que aquest document defensa adequadament l'interès dels usuaris del sistema sanitari? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Supòs que la pregunta que fa és la que estava per escrit, de si el projecte Ib-salut 2020 defensa adequadament l'interès dels usuaris del sistema, naturalment que sí que els defensa, per això s'ha fet aquest pla, per això s'han fet esmenes i al·legacions els agents sanitaris, societats científiques, professionals, ciutadans en general. I aquest pla, li contestaré la pregunta que no havia fet vostè, s'ha encarregat al Servei Balear de Salut i al seu director general, Juan José Bestard.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Aleshores ens hauria de dir per què a la propietat del document posa que aquest senyor, Daniel Pallarés, de la Fundació Iris, és l'autor del document.

Sra. Consellera, l'ideòleg d'aquest document ni coneix la nostra realitat ni defensa les necessitats en salut dels ciutadans. Només persegueix dues fites: una primera fita és reduir despeses, fer retallades sense importar-li el que són resultats en salut, per dir-ho gràficament posa el negoci per davant la salut; i la segona fita és reduir allò públic i facilitar els serveis donats per la sanitat privada. Aquest projecte no defensa els interessos en salut dels ciutadans.

Vostè ha renunciat a la seva obligació de governar defensant l'interès públic. El Sr. Pallarés defensa la Fundació Iris, lobby de la sanitat privada al nostre país. Vostè té l'obligació de defensar la salut dels ciutadans.

Retiri aquest document com ja li ho han demanat centenars de professionals. Sí, centenars de professionals mitjançant les seves al·legacions demanen que retiri aquest document si no, no entendran per què vostè els ha convidat a opinar, si no els fa cas pensaran que els ignora i els menysprea. No volen per exemple una gerència única.

Per tant, Sra. Consellera, sigui conseqüent. Si dóna participació, escolti el que opinen els professionals i retiri aquest document.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, no sé qui és aquest senyor que vostè sembla que coneix tan bé, aquest Sr. Pallarés, ja me'l presentarà quan en tingui oportunitat.

El que sí em pregunto és si realment, quins interessos defensa de l'usuari, quins interessos defensa vostè amb l'oposició que fa, havent estat conseller de Salut d'aquesta comunitat autònoma? Quins interessos defensa vostè?, perquè els dels usuaris no, perquè demanar la retirada d'aquest pla no és defensar els interessos de l'usuari.

Aquest pla, la gerència única, que GESMA passi a ser gestionat per ib-salut, ..., tot això a vostè li sap molt de greu, sobretot això de la gerència única, ja ho sabem, però per això no ha de confondre, no ha de tirar el fantasma de la privatització cada vegada que el Partit Popular parla. La privatització, la gestió pot ser privada o pot ser pública, però els ciutadans sempre tendran la sanitat gratuïta, això és el que vostè no diu!, la sanitat sempre serà gratuïta!, perquè, escolti, la seva gestió, va defensar els interessos de l'usuari quan va gastar milions de sous i va hipotecar la sanitat soterrant l'edifici...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...de serveis per evitar l'impacte visual a La Real?, ja pot aplaudir, ja...

(Alguns aplaudiments)

Vostè va pensar en els ciutadans quan va fer una muntanya per evitar l'impacte de l'entorn rural de l'edifici de Son Espases? Això és defensar la sanitat? Quin avantatge assistencial tenia? Vostè defensava els usuaris quan no es va posar d'acord amb els seus socis del pacte de progrés i no va presentar pressupost sanitari el 2011 i va deixar la sanitat com la va deixar i com l'hem trobada nosaltres? Vostè ha defensat els drets dels usuaris? N'estar segur, d'això, Sr. Exconseller?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 5067/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Programa PAIRE.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11, RGE núm. 5067/11, relativa programa PAIRE, que formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, senyors diputats, el denominat PAIRE significa o és un programa d'acollida, integració i reforç educatiu. Entre les actuacions que desenvolupa destaca el servei de mediació intercultural, aquesta mesura introdueix la figura d'un mediador en l'àmbit escolar que atén l'alumnat nouvingut, fa el seguiment de la seva incorporació als centres educatius i assessora les famílies immigrants.

Altres accions que integra aquest pla són les de suport a l'alumnat que s'incorpora tardanament al sistema educatiu, el PAIRE també ha ampliat els plans d'intervenció socioeducativa, el denominat programa PISE per prevenir i pal·liar l'absentisme escolar i afavorir la formació professional inicial.

El PAIRE consta d'un total de dotze actuacions. El programa PAIRE entra dins les polítiques que el grup parlamentari que dóna suport al Govern s'ha compromès a no reduir. El PAIRE -torn a repetir-, Programa d'Atenció, Integració i Reforç Educatiu, està dins els polítiques que el Govern s'ha compromès a mantenir el seu nivell d'eficàcia i ho ha dit als mitjans de comunicació i ho ha dit en seu parlamentària. Però encara així pareix que hi ha persones que volen que la comunitat educativa no rebi un missatge clar a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma i especialment dins l'àmbit educatiu. Durant els cursos passats han estat constants

els remors de retallades, remors que durant el curs 2009-2010 i 2010-2011 es varen fer realitat, sense anar més enfora el curs 2009-2010 quasi 400 interins es varen quedar sense feina per la retallada pressupostària de més d'11 milions d'euros en el capítol de professorat de l'escola pública.

Una altra retallada molt important és la del 5% dels sous dels funcionaris, dels mestres, dels professors. Amb aquest precedent de retallades dutes a terme pel pacte de progrés i pel Partit Socialista Obrer Espanyol, el curs passat va ser fàcil generar una polèmica dins els centres, en concret sobre el programa PAIRE. El passat dia es va tornar repetir pel grup de l'oposició, que s'ha eliminat el programa PAIRE. L'altre dia a l'illa d'Eivissa ens varen tornar demanar als diputats del Grup Parlamentari Popular sobre la sobtada liquidació del programa PAIRE i, encara més, ens varen dir que per al curs vinent desapareixeria completament.

És per tot això, Sr. Conseller, que li volem demanar directament, ha suprimit la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats el programa PAIRE?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel. Bosch i Sans):

Gràcies, President. Gràcies, Diputada. Sra. Diputada, vostè ja ho sap, però sap que aquí aprofitam per dir-ho i fins i tot crec que des que parl en aquest mateix moment ja es posa al Twitter el que estic dient. No s'ha suprimit el programa PAIRE, s'ha reestructurat a les àrees que jo ara li diré.

PISE, s'ha augmentat la dotació del PISE. Em sap greu per vostès, per l'escola estic ben content que no, no s'ha suprimit, s'ha ampliat el PISE, és més profitós. És més profitós... Em sap greu, a vostès els agradaria que s'hagués suprimit, però no s'ha suprimit. I jo aprofit per dir-ho. El programa de llengua i cultura marroquina. El programa d'atenció a alumnes amb incorporació tardana. El programa de suport en llengua a nouvinguts. El programa de formació de professorat i d'assessors tècnics per tenir coneixement per rebre gent nouvinguda. El programa d'interlocució per a serveis telefònics de persones en llengües, com xinès i d'altres, que necessiten una primera interlocució quan arriben a un centre. I tantes qüestions incloses en el PAIRE, que com vostès saben té una part de finançament de l'Estat que esperam -i n'estam convençuts-, i que continuarem tenint.

Per això jo els dic que no s'ha suprimit. Hi ha la intenció de fer-hi tota la feina. És una programa que encetaren vostès la passada legislatura. Estam encantats de continuar-lo, amb el pressupost que tenim, no amb el que ens agradaria tenir. Però és que en algunes partides hem transferit d'una a l'altra, per prioritzar aquelles accions que creim més importants, perquè algunes altres les farem a través d'assessors de (...), que se poden fer perfectament utilitzant tota la plantilla de funcionaris de la casa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 5070/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a junta rectora del Consorci de la borsa de places.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 5070/11, relativa a Junta Rectora del Consorci de la Borsa de Places, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia senyores i senyors diputats. La passada legislatura es va constituir el Consorci per a la millora d'infraestructures turístiques i per al foment de la desestacionalització de l'oferta de l'illa de Mallorca, anomenat també Consorci borsa d'allotjaments turístics.

L'objecte d'aquest consorci és l'assessorament i la gestió en les operacions destinades a l'obtenció de noves autoritzacions d'obertura dins l'àmbit territorial de Mallorca, la creació i la gestió d'una borsa de places d'allotjament turístic. Però el funcionament del consorci no ha estat l'esperat fins ara. Cal assenyalar que els fons econòmics recaptats han estat molt escassos perquè les condicions tant de pagament com d'exigència d'aval que els va imposar l'anterior equip de govern, varen ser gairebé inassumibles. Això ha fet inviable la regularització massiva de places il·legals que es pretenia.

El passat dijous 24 de novembre, va tenir lloc la reunió de la Junta Rectora del Consorci de la borsa de places. És per això que estam interessats a saber quina valoració fa al respecte el conseller de Turisme i Esports?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, efectivamente tuvo lugar esa reunión ante yo creo que un funcionamiento que podríamos definir de bastante deficiente. No ha habido los resultados esperados. Entonces se adoptaron una serie de medidas para flexibilizar y dar mayores facilidades en el tema de la regularización de las plazas turísticas.

La primera de las medidas fue el nuevo fraccionamiento del pago del precio para las plazas. Al final se decidió hacer una serie de fraccionamientos con una serie de pagos del 20%, que bueno van de febrero a septiembre del 2012, febrero y septiembre del 2013 y febrero y septiembre de 2014. Los empresarios hoteleros pueden optar por este fraccionamiento hasta el 29 de febrero de 2012. Y, en ese caso, bueno tendrán esas facilidades de poder pagar el 20% a lo largo de todo este tiempo.

Y la segunda medida es la eliminación del aval. El aval al final era la cantidad del 125%, era un verdadero problema y nosotros estimamos que con las garantías que serían en el caso de que se dejasen de pagar, evidentemente perderían las plazas y perderían las cantidades de los 20% pagados hasta ese momento, en virtud de ese fraccionamiento establecido, obtendríamos las garantías suficientes, con lo cual esperamos que con este nuevo sistema, estas nuevas facilidades, se realicen las regularizaciones de las plazas, obtengamos más fondos para llevar a cabo esas mismas actuaciones que en la misma junta habían sido aprobadas, como por ejemplo una que ya se ha llevado a cabo, que es la regeneración de la playa de Cala Agulla, luego que se lleven a cabo las que estaban previstas en el Plan de competitividad de Cala Millor y de Playa de Muro y también la adquisición y demolición de un hotel en el Puerto de Sóller, el Hotel Rocamar y que también sera necesario.

Con lo cual entendemos que la valoración es positiva, obtendremos más ingresos. Y finalmente gracias a eso, podremos llevar a cabo las actuaciones que estaban previstas y que no se hubieran podido llevar a cabo con el plan anterior.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 5071/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la Llei d'activitats classificades.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 5071/11, relativa a modificació de la Llei d'activitats classificades, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Llei 16/2006, de llicències integrades d'activitats, regula totes les activitats classificades de naturalesa molesta, insalubre, nociva i perillosa, i també els espectacles públics i les activitats recreatives. Des de 1996, els consells insulars tenen assignades aquestes competències, per garantir els complimentes de les exigències en seguretat, salubritat i respecte mediambiental a tres tipus d'activitats: permanents, no permanents i temporals. I a partir de l'any 2008, aquestes competències varen ser transferides als municipis de més de 15.000 habitants.

El Grup Parlamentari Popular segueix amb interès i atenció la modificació de la Llei d'activitats classificades, gràcies a la iniciativa política de la Conselleria d'Administracions Públiques. Aquest interès i atenció estan motivats principalment pel compliment d'un dels compromisos del programa de govern del Partit Popular per a Balears durant aquest mandat. Aconseguir la simplificació i màxima reducció de tots els tràmits burocràtics. Amb aquesta major agilitat administrativa i seguretat jurídica, el Govern aconseguirà estimular l'activitat econòmica, facilitar l'execució d'inversions aturades fins ara i, en definitiva, la reactivació amb la creació de nous llocs de feina. Som conscients que aquesta llei ha motivat nombroses crítiques pels seus criteris excessivament reglamentistes i rígids, que reclamen una urgent flexibilització.

Per tant, Sr. Conseller, quins són els principis i punts clau de la modificació de la Llei d'activitats classificades, que promou i impulsa la seva conselleria?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, aquest nou projecte de llei afecta tot allò que són les activitats classificades, espectacles públics i activitats recreatives. L'objectiu bàsic i principal és regular la intervenció administrativa perquè les activitats compleixin amb les condicions de seguretat, salubritat i mediambientals; i el motiu d'aquesta reforma s'asseu sobre tres eixos; primer, l'adaptació a la Directiva europea de serveis; en segon lloc, la llei a l'Estatut d'Autonomia; i en tercer lloc, fruit de l'experiència i de fer feina amb l'instrument legal anterior, esmenar els problemes i la correcció dels defectes trobats durant l'aplicació de la Llei 16/2006, que vostè ha esmentat fa uns moments.

Entre els punts clau que m'agradaria ressaltar hi ha apropar al ciutadà i determinar quina és l'administració competent en cada tràmit, la posada en funcionament de les activitats permanents amb la declaració responsable, la coordinació entre els expedients d'obres d'activitats, impulsar les inspeccions, la creació d'una oficina virtual per a la documentació tècnica, ... després una de les coses que volem implantar és que el promotor hagi de tenir tota la documentació de l'activitat *in situ* per tal de facilitar aquesta inspecció, l'obligatorietat de

l'assegurança professional, la creació del projecte d'infraestructures comunes, l'eliminació de la fiança, l'eliminació de les actualitzacions de les llicències. En definitiva, es passa d'un sistema reglamentista i rígid, a un sistema, al nostre entendre, més flexible i doctrinal, mitjançant la junta autonòmica d'activitats.

En definitiva, com ha dit vostè, intentam posar a l'abast un instrument que faciliti i que eviti aquella paperassa que consideram que no és pertinent. Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 5065/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a carreteres de l'illa d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 5065/11, relativa a carreteres a l'illa d'Eivissa i que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Recentment ha sortit una sentència del Tribunal Superior de Justícia sobre les auditories de les carreteres d'Eivissa. Hem de recordar que la legislatura passada es varen destinar milions d'euros a auditar l'anterior etapa de gestió del Partit Popular. Era una prioritat dins la despesa pública. Una d'aquestes auditories famoses va ser les de les carreteres d'Eivissa, que varen sortir a licitació per import de 870.000 euros.

Qualcú podria pensar, tal vegada seria el més lògic, que si es tractava d'una auditoria pública pagada amb doblers públics, el que es pretenia era que fos objectiva i imparcial. Però no era realment això el que es pretenia. Es pretenia una mena de persecució, que va arribar a extrems quasi malaltissos, com amagar informes de l'Advocacia de la comunitat autònoma, que havia encarregat el mateix govern, però que s'amagava perquè no deia allò que ells consideraven que havia de dir. Talment sona, talment es va fer.

Tornant a l'auditoria, el més normal era que si es feia un concurs públic de 870.000 euros, era perquè el guanyador fos seleccionat de forma transparent. Però va resultar que el guanyador, que a més havia fet l'oferta econòmica més bona amb diferència, no va ser del gust del Govern. I sense cap mania, va fer decaure l'adjudicació amb argumentacions peregrines i la va adjudicar a un altre, pel que es veu més afí i també més car, 60.000 euros més car.

Fa tres setmanes, dia 9 de novembre de 2011, una sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, ha dictaminat de forma contundent en contra d'aquesta decisió. Ha declarat il·legal el concurs i ha declarat il·legal l'adjudicació que es va fer a la segona empresa, obligant a més a fer front a indemnitzacions per danys i perjudicis a l'empresa que hauria d'haver guanyat.

En definitiva, Sr. Conseller, ens agradaria que ens expliqués aquesta resolució judicial, el que implica econòmicament per al Govern de les Illes Balears i si pensen estudiar demanar qualque responsabilitat que se'n pugui derivar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, l'any 2008 el Govern convoca un concurs per a la realització d'auditories sobre les carreteres d'Eivissa, s'hi presenten moltes empreses i es declara desert. Posteriorment es torna a convocar un segon concurs, es presenten quatre empreses, H. Plus, (...), Gerents Hill i Vieica Price Waterhouse.

El Govern va adjudicar el concurs a Gerents Hill, que era 47.000 euros més cara que la de la Vieica Price Waterhouse, que era, per cert, la més barata, al·legant no oficialment, sinó de fet, que a Price Waterhouse hi havia persones vinculades al Partit Popular i que per tant, potser, potser, l'auditoria no els sortiria com ells voldrien. En aquest cas tampoc no es justificaria deixar fora Price Waterhouse per raons tècniques o de solvència, com ha dit vostè; tota vegada que és indubtable la capacitat de Price Waterhouse per fer aquestes feines. Evidentment davant d'aquesta injustícia, Price Waterhouse va presentar recurs contra aquesta decisió i ara la sentència els dóna la raó i anul·la la resolució del Govern.

Conclusió, l'anterior govern per sectarisme o per altres interessos no declarats, pensant que l'empresa que tocava ser l'adjudicatària, com ha demostrat la sentència, va pensar que era millor donar aquesta adjudicació a una altra empresa, supòs que més cap a la seva banda. Hem perdut per tant, uns 50 o 60.000 euros pel camí i els interessos de la comunitat autònoma han quedat realment perjudicats. Ara veurem, encarregant els informes jurídics pertinents, quina és la decisió que s'ha de prendre al respecte per tal de retornar a la situació original.

Però de qualsevol manera ha quedat demostrat el mal fer, una vegada més, de l'anterior govern davant una situació perfectament reglada, on imperen criteris absolutament arbitraris que van en contra dels interessos d'aquesta comunitat autònoma.

I.15) Pregunta RGE núm. 5068/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament del Fons de Cooperació Local.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 5068/11, relativa a pagament del Fons de Cooperació Local, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, en primer lloc li volem donar l'enhorabona pels esforços que fa des de la seva conselleria, per tal de garantir als municipis el Fons de Cooperació Local, amb totes les dificultats que vostè s'ha trobat. Ja que vostè quan va arribar al Govern es va trobar amb una partida inicial de 43 milions d'euros, que en teoria corresponien als municipis i només en va trobar 13 de disponibles, 18,79 milions es varen utilitzar per a modificacions de crèdit per amortitzar deute, amb una manca absoluta de programació, i 10,37 milions d'euros es varen trobar bloquejats i per tant, no es varen poder disposar per tal de pagar aquestes quantitats que corresponen als ajuntaments.

S'ha de dir també que l'anterior govern del pacte va incomplir deliberadament amb la Llei de règim jurídic de corporacions locals de les Illes Balears, per la qual s'estableix que efectivament, hi ha un mínim que el Govern ha de garantir als ajuntaments. Però, a més a més, el pacte amb aquesta falta de sensibilitat de cara al municipalisme, com demostren les dades pressupostàries, va deixar de pagar per exemple al Consell de Mallorca 2,4 milions d'euros per poder pagar el Pla d'obres i serveis, i això li ho deu i no es va pagar la passada legislatura; això sincerament és un altre revés que s'ha donat als municipis, en aquest cas de Mallorca, per tant, una dificultat més del que és el manteniment d'obra pública, d'infraestructures, de totes aquelles obres que s'havien de fer de conservació, de reparació als diferents municipis de la nostra illa.

Vostè ja ha anunciat com pagarà l'any 2011, però nosaltres confiam en la seva gestió i li voldríem demanar, Sr. Conseller, com pensa pagar o pensa pagar les partides corresponents al Fons de Cooperació Local per a l'any 2012? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, és un tema recurrent en aquesta cambra parlar del Fons de Cooperació Local, perquè hi ha qualcú que se capfica en distorsionar la política i les decisions que pren aquest govern.

Ho ha explicat molt bé vostè. Per tal de posar ordre al desgavell que aquest govern va trobar en el tema de cooperació local, l'acord del Consell de Govern del passat divendres 11 de novembre, va fer la següent distribució de partides pressupostàries: a càrrec dels pressuposts de 2011 el 75% de la quantitat corresponent, és a dir, 9.783.000; a càrrec dels pressuposts del 2012 el 25% restant, és a dir, 3.261.000 de la quantitat corresponent al 2011; i finalment a càrrec dels pressuposts del 2012, la totalitat de la quantitat corresponent al 2012. Açò vol dir al voltant de 13 milions d'euros de subvenció i uns altres 3.900.000 euros en convenis amb diferents ajuntaments, convenis plurianuals, com vostè sap.

Per tant açò és el que es va acordar definitivament en el Consell de Govern i no hi ha altra cosa a dir que aquest govern complirà els seus compromisos de cara a futur i amb els que ens hem trobat sense satisfer de l'actual exercici i d'anteriors, exercint la nostra responsabilitat, tot en benefici dels ajuntaments.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 5074/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions amb l'Ajuntament de Palma de Mallorca en matèria de rehabilitació.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 5074/11, relativa a actuacions amb l'Ajuntament de Palma en matèria de rehabilitació, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. Las viviendas del palmesano barrio del Camp Redó, llamado por mucha gente degradantemente Corea, incluso lo escuchamos recientemente aquí por un diputado socialista, datan de los años cincuenta. Debido a la baja capacidad económica de la mayoría de sus propietarios, muchos incluso de avanzada edad, hace que muchas tengan un deterioro cada vez mayor que afecta incluso al global de la barriada.

El anterior gobierno del Partido Popular afrontó el problema iniciando los trámites para su rehabilitación, pero lamentablemente la pasada legislatura gobernaron otros. Durante el pasado mandato las disputas de su pacto político - vivienda en el BLOC en el ayuntamiento, socialistas llevando Hacienda y un conseller de Vivienda más ocupado en decorar despachos y editar libros que en solucionar este problema-agravararon más la situación.

(Remor de veus)

Recientemente lo triste es que los afectados y la asociación de vecinos se han concentrado varias veces delante del ayuntamiento. Manifiestan que socialistas y BLOC les engañaron, les hicieron abandonar sus casas prometiéndoles otras y no ha sido así; denuncian la irresponsabilidad del anterior gobierno socialista; califican de fiasco su proyecto debido a su inviabilidad económica y social -son palabras textuales de ellos- creándoles, como dicen, indigencia jurídica, ya que firmaron un documento que carece de cláusula de rescisión, carece de indemnización y no hay ni plazo de obra, ni de qué vivienda le corresponderá, un auténtico fiasco, un despropósito que el Partido Popular ya denunció cuando estaba en la oposición.

Nuevamente gobierna el Partido Popular y tenemos el problema más agravado. Así he de destacar al implicación personal del alcalde Isern y del gobierno del presidente Bauzá. Por ello la pregunta es: ¿qué actuaciones tiene previstas el Govern junto con el Ayuntamiento de Palma de Mallorca en la rehabilitación de las viviendas del Camp Redó?

Gracias.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Sr. Diputat, el conjunt d'habitatges objecte d'actuació als quals ens referim del Camp Redó va ser promogut per l'Obra Sindical *del Hogar* durant els anys cinquanta, com molt bé ha dit vostè, i està format per 568 habitatges agrupats en 26 blocs aïllats, essent la majoria de 24 habitatges per bloc.

L'Institut Balear de l'Habitatge, l'IBAVI, dependent de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, posseeix 48 habitatges en propietat en el referit complex. Efectivament es fa necessari en aqueixa zona intervenir urbanísticament a causa de la situació que viu, i per això tant des de l'Ajuntament de Palma com nosaltres des del Govern a través de la nostra conselleria estam totalment interessats a fer una efectiva execució de la futura renovació de l'àmbit, de tots els seus habitatges i de les seves infraestructures. Les dues institucions, tant l'ajuntament com nosaltres des del Govern, estam integrats dins el Consorci Riba, de rehabilitació integral de barris, i nosaltres el que pretenem és, dins aquest consorci, executar i coordinar totes les accions.

Des que vàrem prendre possessió els respectius quadres de comandament tant de l'ajuntament com de la conselleria hem mantengut bastants de contactes, els quals, ràpidament i a pesar de la nefasta situació econòmica que tenim i hem heretat, han donat lloc als següents preacords i declaracions d'intencions: és intenció de l'IBAVI posar a disposició de l'Ajuntament de Palma, que és el que coordina tota l'actuació i així ho hem dit altres vegades en aquesta cambra, i en la mesura de les nostres possibilitats els nostres recursos i personal, la qual cosa també

es tradueix en un parell de coses més: plena disposició per a la cessió mitjançant conveni a l'Ajuntament de Palma dels 48 habitatges que tenim nosaltres en aquell complex per tal de facilitar la renovació de l'àmbit. També estam en disposició d'oferir el parc d'habitatges vacants a l'IBAVI de cara a la recol·locació i com a habitatges pont per a tots els veïnats que puguin estar afectats pel projecte. En definitiva, estam en disposició de firmar d'aquí a uns pocs dies un conveni que per part nostra deixarà totalment obert a l'ajuntament que pugui anar fent coses i recuperar aquesta zona que està...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.17) Pregunta RGE núm. 5076/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Institut Nóos/Urdangarin (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5085/11).

Pregunta número 17, RGE núm. 5076/11, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5085/11, relativa a Institut Nóos Urdangarín, i la formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Entre els anys 2005 i 2007 els governs del Partit Popular de València i de les Illes Balears varen gastar pràcticament gairebé 6 milions d'euros en la contractació de l'Institut Nóos per a cimeres, estudis i assessoraments presumptament contractats de manera il·legal i sense concurs. En concret a les Illes Balears es va fer un fòrum per 2,3 milions d'euros l'any 2005, una trobada internacional d'especialistes sense concurs, sense respectar la Llei de procediment administratiu, 2 milions d'euros que es varen cobrar amb manca de justificació, i a més es varen cobrar factures fins i tot just abans de les eleccions per valor de 300.000 i 139.000 euros per un observatori turístic que mai no va funcionar, sense cap benefici, per tant, per a les Illes Balears.

Com qualificaria el president de les Illes Balears aquests fets?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, jo he donat mostres en nombroses ocasions que no canviï el meu posicionament en funció de l'origen de diferents actuacions. Per tant si una cosa està malament, està malament, ho faci el Partit Popular, ho faci el PSOE o ho faci el PSM, que, per cert, encara que per moltes vegades que vostès ho intentin amagar amb diferents preguntes, vostès també varen participar en l'anterior gestió.

Però nosaltres pensam d'una altra manera, simplement el que feim és actuar amb prudència i esperar que la justícia dicti sentència. Però el que li puc assegurar i li pot quedar ben clar és que aquest president, és a dir, jo mateix, actuaré condemnant tot el que estigui mal fet, procedeixi d'on procedeixi, i que defensaré els interessos dels ciutadans i d'aquesta comunitat on faci falta i davant qui faci falta.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Hi ha qüestions que no fa falta que siguin delictes perquè sigui tudar doblers. El govern anterior, al qual nosaltres efectivament vàrem pertànyer, es va trobar amb una crisi brutal que va suposar 1.000 milions manco d'ingressos, i per fer front a les despeses educatives, sanitàries, socials, de mobilitat, en definitiva, de serveis públics, va fer un endeutament. Vostès això ho qualifiquen com una festa.

Per a nosaltres festa, i a títol d'exemple, són els casos Bitel i Rasputín, el cas Cola Cao, els projectes desmesurats del Palma Arena, del metro inundable, de les autopistes d'Eivissa, el cas Turisme Jove, el cas Funerària, Andratx, la creació de multitud de consorcis, fundacions i empreses que inflaven desmesuradament l'administració, i, per descomptat, els doblers que es varen gastar amb l'observatori turístic de l'Institut Nóos del Sr. Urdangarín. En definitiva estam parlant de milions de doblers públics tudats.

Això, Sr. Bauzá, és una festa, no gastar els doblers en allò que feia falta per mantenir l'estat de benestar. Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Jo crec que la meua postura ha estat absolutament nítida i no necessita més explicació.

Però li explicaré el que jo consider una festa perquè vostè ho entengui, perquè part d'aquesta festa farà que tots els ciutadans de les Illes Balears, cada dia que passi de l'any que ve, pagarem tots 2 milions d'euros en concepte de festa. Li explicaré part de la festa de la qual vostès han participat, gestió del PSM, el seu grup.

Miri, varen licitar per més de 200 milions d'euros, en concret 221,7 milions d'euros, allò que no tenien; només tenien pressupostat en conveni ferroviari, pressupostat, concedit teòricament, 57,5 milions d'euros, dels quals, encara que no els agradi i que facin tot el que vulguin fer amb les cares i amb les mans, encara falten per arribar 14,5 milions d'euros. Això és part de la festa. Però té més aquesta festa: 54.000 euros en davantals, io-iós i impermeables; això és part de la festa. Per no dir, com vostè ha dit abans, empreses públiques; quantes en varen retallar vostès, d'empreses públiques? Aquest govern 92, 92, però li diré...

(Remor de veus)

Escolti, li diré..., li diré que tenien dos gerents formant part d'aquesta festa. No ens donin lliçons de festa, perquè aquesta festa és en la qual varen vostès participar, és de la qual varen vostès gaudir i de la qual pagarem tots cada dia 2 milions d'euros.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 5059/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades d'atur (I).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 5059/11, relativa a dades d'atur, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. President del Govern, jo li deman que baixi a la realitat i que jugui el paper institucional que li pertoca com a president del Govern de les Illes Balears, i deixi la demagògia per a altres llocs.

Estam en una situació molt complicada econòmicament. Les xifres d'atur de divendres són les pitjors de la història de la comunitat autònoma de les Illes Balears: 97.320 persones aturades a les Illes Balears. Vostè quan feia campanya electoral anava a veure els aturats a ca seva; des que és president del Govern, que fa sis mesos ja, no ha tornat a parlar d'aturats i no ha pres cap mesura, cap mesura, Sr. Bauzá, per reactivar l'economia i per beneficiar aquests aturats per trobar un lloc de feina.

Per tant jo li deman: quina mesura pensa prendre després d'aquestes dades, que són terribles?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, aquest govern ja ha començat a prendre mesures i fa feina en dues línies: una primera línia en la qual ja hem començat a fer feina, que és la reestructuració, la redimensió de l'estructura administrativa i la supressió del sector públic instrumental, això per una banda; i una altra que és l'estímul directe de la generació de llocs de feina a través de la iniciativa privada, perquè aquest govern, aquest concret govern pensa i creu que els llocs de feina que fan falta a Balears els han d'aportar des de la iniciativa privada.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President del Govern, vostè diu que reestructurar administració pública crea llocs d'ocupació. Jo li dic que això no és ver, no ens engani, això no és ver. L'administració pública pot incentivar polítiques de creació d'ocupació, això és el que nosaltres li hem demanat des del principi, però vostè ha convertit l'administració pública en una màquina de destrucció d'ocupació. Des que vostè governa s'estan destruint llocs de feina a les Illes Balears lligats directament a l'administració o, de forma indirecta, lligats a empreses, que vostè diu la iniciativa privada, vostè les està destrossant, segons quines empreses.

Li posarem exemples: empreses lligades al tercer sector estan eliminant llocs de feina perquè vostès no estan complint les seves obligacions; empreses lligades al sector audiovisual, exactament el mateix; empreses lligades a la cultura, exactament el mateix; empreses lligades a la innovació, exactament el mateix. Vostè no compleixen, no gestionen bé, i aleshores aquestes empreses han de destruir llocs d'ocupació que són llocs d'ocupació de qualitat per a les Illes Balears. Això és culpa de vostès i de les seves polítiques.

Sr. Bauzá, una altra cosa que em pareix fonamental i important: deixin-se de la imposició, de la supèrbia. Nosaltres els ho hem demanat moltes vegades, és un problema molt greu el de l'ocupació a les Illes Balears, el que necessitam és agafar el bou per les banyes. I què necessitam?, fer un pla de xoc de concertació entre agents econòmics i socials i totes les forces polítiques. Per això li deman que jugui el paper que li pertoca, que és el de president del Govern de les Illes Balears, i concertar un pla de xoc. I li don un exemple: tenim 23 milions d'euros de l'impost de patrimoni que vostè pot cobrar; cobri'l i dediqui'l a aquest pla de xoc, dediqui'ls als aturats, dediqui'l a les persones que no tenen cap prestació, que per a nosaltres són 38.000 persones que no tenen cap prestació. Aquests 23 milions dels que tenen més que passin als que no tenen res.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Jo respect la seva posició però no la puc compartir en cap moment. Miri, vostè ha creat a l'administració una màquina de generar llocs de feina que hem de pagar entre tots. Jo la respect però no la puc compartir. I el que no puc compartir és que les seves mesures siguin, com sempre, apujar els impostos i no deixar de gastar. Això ho sap fer qualsevol. En aquesta línia no ens hi trobarà mai, i nosaltres varem adquirir un compromís, no hem enganat ningú i feim exactament el que varem dir que faríem. Això per una banda.

En segon lloc, miri, nosaltres estam convençuts que l'administració no ha de ser la que generi els llocs de feina, i ho varem dir així i complim la nostra paraula, i vostès tenen en l'administració una generadora de llocs de feina que, a més a més, és una oficina de contractació de què nosaltres no formarem part. Això per una banda.

(Petit aldarull)

Nosaltres pensam, i així ho hem dit en tot moment, que ha de ser la iniciativa privada que hagi de tirar del carro, la iniciativa privada juntament amb l'administració pública, generant una confiança, una credibilitat, mitjançant lleis. Precisament per això mateix ja hem aprovat mesures tributàries urgents que, per cert i per a la seva informació, ha estat molt ben rebuda pràcticament per totes les institucions, per totes, simplement per a la seva informació. I continuarem fent feina precisament en aquesta línia.

Però, miri, jo el que li vull dir és que no ha de tenir cap tipus de dubte que aquest govern continua fent feina per generar llocs de feina, per generar credibilitat, per eliminar inseguretats jurídica i per fer tots, juntament amb tots, el que ens toca. Vostè em diu que jo jugui el lloc, el paper que em pertoca. Jo li deman que vostè, a l'oposició, també jugui el lloc i el paper que li pertoca, que és d'una gran responsabilitat, per no parlar en cap moment de demagògia.

I finalment, miri, nosaltres no feim miracles; mai no hem dit que en faríem. Nosaltres no tenim una mesura estel·lar que d'una manera específica ajudi a solucionar aquesta situació, però nosaltres feim feina mirant la gent, canviant les formes de fer feina, afrontant i agafant el bou per les banyes i, sobretot, mirant la gent de cara. És difícil; ho farem, i entre tots...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...entre tots, ho farem més ràpid del que vostè s'imagina.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 3099/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern relativa a menors i joves en risc d'exclusió social.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3099/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern relativa a menors i joves en risc d'exclusió social.

Per defensar aquesta interpel·lació té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Formulam aquesta interpel·lació per conèixer els propòsits del Govern en relació amb el tema que avui tractam; hi haurà, per tant, moltes preguntes, moltes qüestions que confiam que siguin contestades i aclarides durant el debat amb la consellera de Salut, Família i Benestar Social.

Des del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca creim que l'objectiu central de qualsevol acció de govern és la inclusió de tots els ciutadans i totes les ciutadanes, i millorar la qualitat de vida col·lectiva, i per tant som conscients que la lluita contra l'exclusió social no és tan sols una tasca de la seva conselleria, Sra. Castro, però quan les altres polítiques -la laboral, l'educativa, la prevenció de la salut, les polítiques fiscals, retributives, etcètera- per motius diversos no arriben a la totalitat de la ciutadania o hi ha ciutadans que per la seva condició sempre requeriran polítiques compensadores, com poden ser les persones amb discapacitat o persones amb dependència, o persones amb diagnòstic de salut mental, les polítiques socials no tan sols són necessàries sinó que a més a més resulten imprescindibles. Així a més ho assenyala el darrer informe de l'OCDE, que demana que els governs continuïn defensant les polítiques de suport a les famílies, a l'educació i a la sanitat, però especialment a les famílies i als serveis socials.

El fenomen de l'exclusió social engloba un conjunt de situacions emergents de desigualtat i precarietat molt heterogènies i que desborden el marc tradicional del que podríem dir la pobresa econòmica. El fenomen de l'exclusió comprèn, a més, procés de segregació, i això crec que és cabdal, molt important en aquest concepte, una segregació física i en molts de casos a vegades simbòlica de la societat de referència

-quan parlem d'exclusió sempre hem de tenir una societat de referència, perquè no és el mateix l'exclusió a Europa que l'exclusió a altres països-, i aquesta exclusió o aquesta segregació du a una marginació, total a vegades, o parcial, o a un apartament que podríem dir relatiu. Es tracta, per tant, d'una acumulació i combinació de factors, de desavantatges, vinculats a diversos aspectes de la vida: la personal, la social, la cultural, la laboral, etc. Per tant quan parlem del fenomen de l'exclusió social hem de tenir en compte les condicions de treball, de dèficits formatius, de manca d'habitatge, de les seves condicions sanitàries o de desatenció de les condicions sanitàries, la inexistència de protecció social i familiar.

A més a més, en una situació de crisi com l'actual, que es manifesta de forma molt rotunda a principis de l'any 2009, és prioritari establir quins són els grups amb els quals s'ha de fer feina, perquè som molt conscients des del grup parlamentari que no es pot abordar tot i no es pot resoldre tot, per tant és més important que mai poder encertar en la selecció d'aquests grups prioritaris. Per tant, quins són els sectors de joves i menors amb risc que té prioritzats aquest govern per a aquesta legislatura? Quins són els sectors de joves i menors amb risc?

Per una altra banda, si parlem de menors, necessàriament hem de parlar de família. Vostès, a la memòria del pressuposts del 2012, des de la Direcció de Família, Benestar Social i Atenció a Persones en Situació Especial, ens anuncien l'elaboració d'una llei de família; quin enfocament li volen donar i quins són els terminis i el procés d'elaboració d'aquesta llei?

Tots els estudis apunten, i depenent dels indicadors, que entre un 16 i un 22% de les famílies de la comunitat autònoma de les Illes Balears estan en el llindar de la pobresa o estan en situació de vulnerabilitat, no només és el fenomen de no arribar a final de mes, sinó que realment tenen greus dificultats per poder cobrir les necessitats bàsiques. Consideram nosaltres que una família amb manca d'ingressos econòmics per cobrir les necessitats bàsiques és, sense dubte, una família amb un alt risc d'exclusió social; el Pla estratègic de servei social en vigor, mentre no sigui derogat o substituït, apuntava clarament que una de les línies prioritàries era la de garantir aquests ingressos per via d'ajuts que podien tenir diversos vessants: targeta bàsica, bons, ajudes econòmiques, puntuals, etcètera, i així ho reconeix el Decret de cartera de servei social, que hi ha d'haver a partir de l'1 de gener del 2012 tota una sèrie de mesures per poder cobrir aquestes necessitats bàsiques de les famílies i especialment han de ser prioritàries totes aquelles que tenen presència de menors.

En els pressuposts del 2012 no hi ha cap partida destinada a cobrir les situacions de necessitats bàsiques i durant la seva compareixença no va contestar la pregunta formulada; avui li tornam demanar si té prevista partida pressupostària per cobrir les necessitats bàsiques de la població, com n'hi va haver l'any 2009, l'any 2010 i part del 2011. L'any 2009, que és la darrera memòria que tenim, hi va haver 1.182 famílies que varen rebre ajudes econòmiques, més del 70% d'aquestes famílies tenien presència de menors.

La renda mínima d'inserció present a totes les comunitats autònomes és un intent també que les necessitats bàsiques estiguin cobertes. Ens pot explicar quines són les raons, que no siguin tan sols econòmiques, per retardar devuit mesos l'obligatorietat de la renda mínima d'inserció, tal com està recollida a la cartera de serveis socials, que havia de ser posada en vigor la seva obligatorietat a partir de 2013?

La renda mínima d'inserció en els pressuposts del 2012, sols hi ha 2.800.000 euros. Els perceptors actuals, a data d'avui, necessiten més de 5 milions, els consells insulars, per donar cobertura a tota la nòmina actual, el mes de desembre del 2011. D'aquests perceptors de la renda mínima, un 35% són joves entre 18 i 30 anys; la prestació econòmica, cobrir les necessitats bàsiques és fonamental per lluitar contra l'exclusió social, per tant, té prevista una ampliació d'ingressos per poder cobrir aquesta demanda per a l'any 2012, que segurament serà molt més alta que l'any 2011?

Continuant amb els menors, els consells insulars a les memòries de l'any 2009 assenyalaven que més de 2.000 menors estaven mancats d'assistència material i bàsica per part de les seves famílies, i això va suposar una tutela per part dels consells insulars, dels quals hi ha un percentatge molt alt en què aquesta desprotecció tenia a veure amb temes relacionats amb abusos sexuals. Durant la seva compareixença defensant els pressuposts, va dir que mantendria la unitat de tractament, d'això ens alegram, però vostè no va respondre si continuaria amb els convenis amb els consells per mantenir les unitats de valoració dels abusos sexuals. Per tant, avui li tornam demanar: mantindrà durant aquesta legislatura els convenis per mantenir la valoració dels abusos sexuals?

També un dels problemes que té la nostra comunitat autònoma és que, efectivament, tenim un bons serveis per tutelar els menors, però als 18 anys el que fem és que els deim que ja no són responsabilitat dels consells insulars, perquè tenen 18 anys i ja no són menors. En aquest sentit, durant la passada legislatura es va complir un buit, es va fer el Decret de joves extutelats, es va fer el Programa família amiga, es va fer el Programa empreses pont. Continuaran vostès amb els programes de Família Amiga i d'Empreses Pont? Ens pot explicar els motius pels quals la Llei de pressuposts elimina el Decret de joves extutelats; les raons que va donar a la seva compareixença no ens pareixen oportunes.

El tema del defensor dels menors, té una llei i un decret que l'obliga que hi hagi un defensor o una defensora del menor; quina previsió té?

Des de fa quatre anys i especialment els dos darrers hi ha un increment important de menors amb mesures judicials, per això la passada legislatura es va ampliar Es Pinaret, es varen crear dos centres educatius, es va ampliar la plantilla per a educadors que vigilen menors que tenen la llibertat vigilada. Quines previsions té el Govern per donar cobertura a aquestes necessitats que també són en aquests moments a l'alça a causa també de la crisi econòmica?

Un dels factors que tots els informes tècnics internacionals de drets humans apunten, per l'èxit amb els menors i sobretot per als joves, és la inserció socioeducativa i, per tant, un factor de risc d'exclusió i de marginació és la dificultat de la inserció educativa. La importància de l'educació com a mecanisme d'integració social crec que no està en dubte, és un dels ascensors diguem més importants per a la promoció social. Tenim una de les taxes d'abandonament i fracàs escolar més altes de la comunitat autònoma, els programes que fidelitzen els menors en els estudis desapareixen, ha desaparegut el TISE, ha desaparegut l'ESADI, Mantindrà vostè la totalitat del Programa ALTER, els augmentarà? Li demanam que es torni replantejar el tema de TISE, que va aconseguir reduir el conflicte en els vuit instituts i va aconseguir reduir expulsions a tots els instituts que hi havien participat. Per tant, pensam que és fonamental dins aquestes prioritats, tots aquests programes d'inserció socioeducativa per a menors que estan en situació de risc.

Quins programes transversals durà a terme amb el SOIB, Sra. Consellera? Tenim una taxa d'atur molt joves, dels contractes en precari són els joves els que ho pateixen més, la temporalitat també és la que pateixen més; per tant, quins programes de transversalitat durà vostè amb el SOIB?

L'abús de les drogues. Cada vegada més els nostres, ja no joves, sinó menors, estan amb un consum important de drogues; vostès ara són dins la mateixa conselleria hi ha la responsabilitat de l'abús de la droga i, per una altra banda, tot el tema de persones amb vulnerabilitat a través dels serveis socials. Per tant, quins programes tenen prevists en el tema de prevenció de l'abús de les drogues?

Ens preocupa també l'anunci que s'ha fet recentment de la retirada de les places concertades perquè les dones puguin realitzar l'avortament. Vostè sap que tenim una de les taxes d'avortament en menors de 18 anys més altes de la comunitat autònoma, perdoni, de l'Estat espanyol; per tant, demanam: si vostès retiren aquestes places concertades, quines mesures tenen previstes a l'administració pública per poder assumir aquesta demanda que té la nostra comunitat autònoma, perquè no hi va haver cap declaració en aquest sentit per part del Sr. Bestard, només va anunciar la retirada de la concertació, però no va anunciar quin tipus de mesures.

Quines campanyes d'acció, o quines campanyes o quines accions per a l'ús dels anticonceptius pensen dur i especialment l'ús del preservatiu?

Finalment, demanar-li a veure si mantindrà el PAS del Govern. En aquest moment funciona aquest punt d'atenció a la sexualitat, a veure si durant aquesta legislatura vostès pensen mantenir aquest PAS.

Esperam que ens contestin totes aquestes preguntes i en el torn de rèplica, si és necessari, doncs continuarem amb aquest debat. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Govern, té la paraula la consellera de Benestar Social, Sra. Castro.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegú):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Santiago. Debatem una interpel·lació del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Esquerra i Més per Menorca -em sembla que ho dit bé. No? Bé, perdó-, una interpel·lació per tal de conèixer la política que du a terme o que durà a terme aquest govern en relació amb els serveis i programes dirigits als menors amb mesures judicials i als joves amb risc d'exclusió social. Vostè a la seva intervenció ha parlat de molts altres temes, potser alguns sí que estan la majoria relacionats amb això, però ha estat una interpel·lació molt més extensa i fins i tot quasi un debat de pressuposts; però bé, li he de dir que estic d'acord amb vostè que hem de treballar per la inclusió dels ciutadans, per millorar la qualitat de vida col·lectiva i evitar la marginació i sobretot millorar la qualitat de vida dels més febles. Per això fa feina aquest govern i aquesta consellera que els parla.

La nostra prioritat, evidentment, és treballar amb sectors de risc i en el cas que ens ocupa amb els menors que tenen mesures judicials i joves que estan amb risc d'exclusió, però per explicar les mesures que volem dur a terme i les nostres prioritats crec que és necessari conèixer el marc dins el qual es gestionen aquests serveis i programes. Segons el Decret 12/2011, de 18 de juny, del president de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la Direcció General de Família, Benestar Social i Atenció a les Persones amb Situació Especial té atribuïdes, entre d'altres, les competències en matèria d'atenció als col·lectius en situació de risc; la defensa i la promoció dels drets del menor i l'aplicació de les mesures de justícia juvenil.

Pel que fa als serveis i als programes dirigits als menors amb mesures judicials, s'ha de tenir en compte que ens regim pel que estableix la Llei Orgànica 5/2000, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, modificada per la Llei 8/2006, de 4 de desembre, que enumera les mesures judicials susceptibles de ser imposades als menors; aquesta llei estableix l'execució de les mesures adoptades pels Jutjats de Menors, estableix que aquestes amb les sentències fermes són competència de les comunitats autònomes. Així mateix, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'acord amb la redacció que dona la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, inclou com a competències exclusives de la comunitat autònoma de les Illes Balears la protecció dels menors, i la Llei 17/2006, de 13 de novembre, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, atribueix a l'administració de la comunitat autònoma, mitjançant la

conselleria competent, les potestats en aplicació de les mesures judicials sobre persones menors d'edat infractores.

Una vegada establerta aquesta normativa d'aplicació, cal tenir en compte que aquesta estableix quines són les mesures que es poden aplicar: internament amb règim tancat, amb règim semiobert, amb règim obert, internament terapèutic, tractament ambulatori, assistència a centre de dia, permanència de cap de setmana, llibertat vigilada, etcètera. Les mesures judicials d'internament s'executen, si bé la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel és l'entitat competent, delegada diríem per la direcció general, és la Fundació la que té encomanada dins els seus objectius la gestió dels centres per al compliment d'aquestes mesures judicials d'internament; parlem del centre socioeducatiu Es Pinaret, del centre socioeducatiu Es Fusteret, els dos centres executen mesures de règim obert, règim semiobert, règim tancat i permanència de cap de setmana. A més a més, en el centre Es Pinaret s'executen mesures d'internament terapèutic.

En tercer lloc, hi ha el centre d'intervenció social, que va canviar d'ubicació a finals del 2007 o a principis del 2008 i en aquest centre s'executen mesures d'internament en règim obert, de convivència en grup educatiu i menors amb situació de sortida com a preparació a la seva incorporació social.

El centre socioeducatiu Es Mussol, creat el 2010, executa mesures d'internament en règim obert, convivència amb grup educatiu i menors en situació de sortida.

Tots aquests centres desenvolupen, entre d'altres, programes d'autonomia, a la llar, d'intervenció a famílies, ensenyament reglat, transició al món formatiu laboral, oci i lleure, educació per a la salut, tutories, desenvolupament personal, intervenció educativa i terapèutica, assistència jurídica al menor i Pla per a la millora del medi ambient. Tots aquests programes inclouen punts que vostè ha tocat a la defensa de la seva interpel·lació, per això els enumero i per això és important ressaltar l'actuació transversal que ha de dur aquest govern per fer complir tots aquests programes. Així i tot, és objecte i finalitat de la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, com deia, gestionar aquests centres, aplicar aquests programes i garantir la correcta execució de les mesures que preveu la llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors, així com educar i inserir socialment els menors i els joves.

Es treballa per tal d'acomplir aquests objectius i per complir el Pla estratègic definit per la fundació per al 2011-2014, sobretot per millorar programes i serveis ja existents, que ja he enumerat; per dinamitzar la participació dels professionals i, com deia, per millorar la coordinació i la comunicació amb altres serveis i conselleries que intervenen en l'execució de la mesura i en el desenvolupament d'aquests programes.

Si analitzem l'evolució des de l'entrada en vigor de la Llei 5/2000, dels menors i joves atesos en aquests centres socioeducatius, veiem que la tendència sempre és a l'alça. Això provoca que, malgrat que es posin en funcionament nous centres, com deia, el canvi d'ubicació del CIS i la creació del centre Es Mussol el 2010, doncs continuen existint necessitats i és necessari crear dispositius que donin resposta a l'augment de la demanda. Per tant, un dels principals objectius que ens plantejem des d'aquest govern és posar en marxa nous

dispositius, és necessari crear noves places, però a la vegada hem de garantir el dia a dia i el bon funcionament i manteniment dels centres ja existents. Això quant a mesures tancades.

Quant a mesures a medi obert, l'equip de medi obert està conformat per uns trenta professionals, distribuïts per sectors, que donen cobertura a tots els municipis de les Illes. Aquest equip és l'encarregat d'executar les mesures alternatives a l'internament i les funcions dels educadors i educadores són: executar les mesures que els Jutjats de Menors estableixen mitjançant un projecte socioeducatiu individualitzat, que es coordina amb les famílies o amb el tutor legal; també coordinar la família o el tutor amb els serveis públics; detectar, prevenir i tractar el conflicte juvenil en coordinació amb els professionals i altres institucions. Un dels objectius més importants de l'equip de medi obert és coordinar els projectes educatius per complir les mesures dels menors a les institucions, les entitats i les associacions en les quals el menor viu i desenvolupa les seves activitats ordinàries.

En el cas de les mesures de medi obert, igual que passa amb les mesures d'internament, l'augment anual del nombre de mesures i el fet que les mesures executades siguin de durada més llarga, fa que un dels principals objectius sigui intentar incrementar els recursos dedicats a aquests programes i això es reflecteix clarament en els pressuposts, en el qual hi ha un augment del pressupost de la Fundació S'Estel, en concret el que augmenta més és el programa dedicat a desenvolupar les mesures judicials.

Voldria aprofitar en aquest punt, abans de continuar, vull fer un especial reconeixement a tot el personal que treballa tant en els centres com el medi obert, per la seva professionalitat i dedicació, ja que no sempre és fàcil, de vegades per la sobrecàrrega de feina, i també perquè es troben amb situacions complicades i difícils.

Pel que fa als programes que es desenvolupen, hem de ressaltar el programa PILA, programa d'Orientació i inserció laboral per a joves, la finalitat del qual és la integració dels joves amb mesures judicials dins del món formatiu i laboral com a mitjà, juntament amb altres accions, per a la reinserció social, aquest programa va dirigit a joves amb mesures judicials a partir dels 16 anys independentment que siguin a un centre d'internament o amb llibertat vigilada.

El programa Mesura, la seva finalitat és oferir la possibilitat d'aconseguir una inserció socioeducativa i laboral, es tracta de donar suport als joves per assolir les competències necessàries per al seu retorn al sistema educatiu reglat o adherir-se a la formació ocupacional. Aquest projecte va dirigit als joves infractors i amb mesures judicials que tinguin entre 14 i 18 anys.

El programa ALTER, que és un programa d'integració social i educativa, dedicat a joves entre 14 i 16 anys, excepcionalment fins a 18 anys, per a qüestions diverses i no ha de ser específicament per a compliment de mesures judicials, són joves que han pogut perdre l'interès pels estudis o no s'adaptin al sistema educatiu ordinari, i aquest programa, juntament amb la Conselleria d'Educació i també en col·laboració amb els ajuntaments, desenvolupa el programa PISE, que ja s'ha dit per activa i per passiva que es mantindrà i li ho torn a repetir, Sra. Santiago. També vostè parlava del programa ESADI, ja s'ha dit que no es retirarà cap d'aquests programes d'educació.

Després el programa Atura't, aquest programa s'adreça a menors i a joves que han comès delictes d'abusos sexuals amb l'objectiu principal d'evitar-ne la reincidència i la finalitat és reduir el nombre de víctimes potencials. A aquest programa introduïrem alguna modificació, parlem amb els consells insulars per tal que les actuacions es puguin estendre a menors de catorze anys que hagin comès algun delicte, no necessàriament d'abusos sexuals sinó qualsevol tipus de delicte, per fer una acció preventiva.

Després hi ha el programa UTASI, Unitat Terapèutica d'Abús Sexual Infantil, que es va posar en marxa el 2009 i ofereix atenció especialitzada a l'abordatge de l'abús sexual a menors de zero a divuit anys i a les seves famílies. Aquest programa s'inclou dins del protocol marc interdisciplinari d'actuacions en casos de maltractament infantil de les Illes Balears que té com a objectiu millorar l'atenció per reduir la victimització primària i secundària que pateixen els menors i els joves que han viscut situacions de maltractes o abusos sexuals. I dins aquest programa també volem ampliar la col·laboració amb els consells insulars per ampliar-ne les actuacions i actualment estam en converses amb els consells.

Estan els programes de Violència familiar...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Castro, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...ascendent, programa Damunt rodes...bé, a tots aquests programes des de la conselleria els donarem continuïtat, alguns perquè ja estan consolidats, com el Programa ALTER, altres perquè s'han iniciat recentment dins el 2009 o 2010 i encara estan en procés d'avaluació. Això no implica que no puguin experimentar alguna variació, com li he explicat en aquests dos programes concrets. I també volem fer una remodelació al programa d'Emancipació, ho volem gestionar amb les entitats col·laboradores i el volem ampliar, que no vagi dirigit només a menors no acompanyats sinó a altres menors.

Bé, ja li he comentat que estam en converses amb els consells insulars i vull recalcar que de tota aquesta exposició es dedueix que per poder dur a terme molts d'aquests projectes, com dèiem al principi i es deriva de la seva intervenció, és necessària la col·laboració i la coordinació entre conselleries. Un dels nostres objectius primordials és intensificar aquesta col·laboració i coordinació perquè ara més que mai és necessària especialment en polítiques que vagin dirigides a sectors especialment vulnerables com el dels menors i el dels joves. No només per convicció sinó també per imperatiu legal hem de fer prevaler els seus interessos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, vostè fa un minut volia ridiculitzar a una parlamentària perquè duia la pregunta escrita i vostè avui acaba de fer el mateix, duia una interpel·lació escrita i no ha contestat pràcticament a les meves preguntes, quan una interpel·lació té la capacitat que l'oposició demana i el Govern està una mica al descobert, i ens passa això, a mi m'ha passat i a vostè li passa avui. Vostè m'ha de contestar les preguntes que jo li faig. Vostè no pot sortir només explicant com desenvolupam en aquesta comunitat autònoma la Llei del menor que fa ja tres legislatures que la desenvolupam i que pràcticament tots els parlamentaris la coneixem. Vostè no ha de sortir aquí per explicar-me com funciona la Fundació de S'Estel perquè també la coneixem, vostè ha de contestar les preguntes que aquesta interpel·lació li fa i no les ha contestat. Jo li deman quins són els sectors de joves i menors en risc que té prioritzat aquest govern, i vostè em diu que els joves i els menors amb mesures judicials. Això és per llei, si no prioritza res, vostè compleix una llei, la Llei del menor. Per tant, contesti'm, a part de complir amb la llei, quines prioritats té?

Nosaltres vàrem prioritzar els menors amb abusos sexuals i, per això, vàrem crear dos serveis per abusos sexuals. Vostè, quina prioritat té a part d'aquests, a part de complir la llei? Quin enfocament li vol donar -li torn a repetir les preguntes per si no les havia escrit o recollit-, quin enfocament li vol donar o quins són els terminis del procés d'elaboració de la llei de família? Perquè quan es parla de menors obligatòriament s'ha de parlar de famílies perquè els menors viuen en famílies. Per tant, quan parlam d'una llei de família, que vostès anuncien a la memòria de la direcció general, és perquè tenen qualque previsió de calendari, tenen qualque enfocament. Quina previsió, quin enfocament té en temes de llei de família?

Què pensa fer amb els menors i amb els joves que viuen en famílies que no arriben a cobrir les seves necessitats bàsiques? Per a nosaltres també era una prioritat i hi vàrem treballar perquè és veritat que en política no és una qüestió de sis mesos ni de set, però has d'anar creant instruments per poder fer front a això. Es crea que la renda mínima d'inserció sigui de compliment obligatori l'1 de gener de 2013, ara ho dic de memòria, però crec que és aquesta data, i vostè la retarda divuit mesos. Nosaltres mantenim ajudes d'emergència i vostè no m'ha contestat si té previstes per a l'any 2012 aquestes ajudes

d'emergències per cobrir necessitats bàsiques perquè tndrem una pressió social molt important si no tenim cobertes aquestes necessitats bàsiques.

Temes de consum d'alcohol o de consum de drogues en general, que també ha de ser, pensam nosaltres, un sector prioritari en la intervenció d'un govern. Les polítiques d'integració socioeducativa, no és cert, senyora, (...) tal vegada sí, però el TISE no, els Tècnics d'Intervenció Social Educativa que eren vuit educadors o tècnics d'intervenció socioeducativa en els instituts han desaparegut des de setembre, no hi són. Els pensa tornar a posar?

El tema que hem comentat també amb relació a l'ESADI, que també ha desaparegut. Els varen enviar per correu electrònic a les persones que complien amb aquesta funció els varen dir que s'havien d'incorporar al seu lloc de feina i eren programes de treball socioeducatiu importantíssims perquè fidelitzaven persones, alumnes en aquest cas, que tenien greus dificultats.

L'Oficina de defensa dels drets del menor, no m'ha comentat res de l'Oficina de defensa dels drets del menor. Vostè em va dir a la compareixença, per això aquesta interpel·lació després de quinze dies, que cercaven la persona adequada. Jo li demanaria que no continuàs posant en ridícul aquesta comunitat autònoma. Professionals preparats per ser el defensor del menor n'hi ha en els dos sectors, en el sector conservador i en el sector progressista. Vostès es varen equivocar. Vostès, a través del decret que vostès feren, varen anomenar la directora general de Família, Benestar Social i Atenció a Persones amb Situació Especial amb l'obligació de defensa i promoció dels drets dels menors, defensa i promoció dels drets dels menors. Segurament es varen adonar després que no ho podia ser i, de fet, ha estat necessària una esmena del Partit Popular per posar els doblers, l'any 2012, de la Oficina de defensa dels drets del menor perquè vostès en els pressuposts tampoc no tenien prevista aquesta figura.

Després, els extutelats. Miri, vostè comenta que no només es treballarà amb els MENA, és que el Programa d'integració de suport a l'emancipació no només era per als MENA, era per a tots els menors extutelats, no només era per als MENA. Per tant, jo li deman que em contesti, per què un decret que suposa una garantia important, que no supera els 200.000 euros en la punta màxima del cobrament d'aquesta partida per part dels joves afectats, vostès fan una proposta de retirar aquest decret a partir d'1 de gener de 2012?, quin objecte té? No ho poden dur a través de la renda mínima perquè la renda mínima tarda molt, ho poden fer, però la renda mínima efectivament tarda molt per adjudicar aquests menors i aquesta era una forma molt més ràpida que facilitava la inserció social d'aquests menors, cosa que la renda mínima no facilita. Per tant, quin és el motiu de retirada d'aquest decret?, pensen continuar promocionant el Programa de família amiga?, pensen continuar vostès promocionant les empreses ponts que varen començar a donar resultats en els temes d'emancipació?

Per tant, jo confio que en aquesta rèplica, després jo no li podré replicar, però almanco em contesti les preguntes que li he formulat perquè si no, Sra. Consellera, jo li continuaré demanant aquestes preguntes, en compareixença o en preguntes al Ple, perquè nosaltres necessitam saber quines són les intencions del Govern per poder fer un seguiment...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...i si vostè ..., sí, president, tot d'una.

I si vostè no contesta idò nosaltres haurem de ser pesats i reiteratius fent les mateixes preguntes. Contesti les preguntes i segurament podrem canviar d'estratègia, que també seria còmode per a tots. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Santiago, jo he fet una exposició explicant les competències, explicant els serveis i els programes que es desenvolupen i també li he contestat moltes de les preguntes i en el *Diari de Sessions* hi surt, el que passa és que vostè ja s'ha acostumat a dir que jo no contest les preguntes i a força de repetir les coses se les acaben creien o pot ser també que les respostes que es donen no siguin les que vostès esperen, com li deia abans a la seva companya, però hi ha el que hi ha i li he contestat els programes que continuarem, tots el que he anomenat, els que volem millorar i quines són les nostres prioritats.

Sí que hi ha algunes coses que no s'havien contestat a la primera intervenció, ara m'he n'he adonat. El tema de les drogues, idò en drogues continuarem amb tots els programes de prevenció, el fet que la Conselleria de Salut també sigui la de Benestar Social idò ajudarà a la coordinació i des de la Direcció General de Salut es duran a terme tots els programes de prevenció en dogrodependències. També en aquest sentit, encara que no sigui purament preventiu, vull anunciar que els CAP del Consell de Mallorca passaran a dependre, a partir de gener de 2012, del Servei Balear de Salut.

Vostè parla que vol moltes mesures, vol dates, vol moltes lleis, però, a veure, Sra. Santiago, jo crec que no és molt descabellat que ens doni el mateix marge d'actuació que va tenir vostè. Vostè va presentar la Llei d'igualtat l'últim mes de la darrera legislatura, vostè va posar en funcionament el centre Es Mussol el 2010. Una mica de paciència, tot arribarà. Li he explicat les nostres prioritats, li he contestat totes les preguntes que vostè m'ha fet. M'ha tornat a preguntar pel programa ESADI, jo crec que el conseller d'Educació ja li ha contestat que no desapareix, que es reestructura, que es duran a terme les feines que es fan dins dels centres de formació del professorat i que l'ESADI està dins el programa PAIRE.

Vostè preguntava també pel PISE, també em sembla que li hem contestat dels dos programes en moltes ocasions que vostè ho ha preguntat. És el que li deia abans, amb la cançoneta que no es contesta jo crec que el que no es contesta és el que vostès volen sentir, que és que no seguim amb els programes i que no s'implanten de nous, com li he comentat.

Miri, l'Oficina dels drets del menor, vostè sap que la directora general no és la directora de l'Oficina dels drets del menor, que té encomanades unes funcions i que hi ha un informe jurídic que avala el que li dic. Vostè diu que nosaltres ens hem equivocat, jo li dic que nomenarem el director de l'Oficina dels drets del menor. Jo crec que vostès també es varen equivocar i ho ha de reconèixer, vostès varen nomenar una persona que va demostrar públicament que no era independent i va continuar en aquest càrrec, idò aquí tothom es pot equivocar i s'ha de reconèixer quan un s'equivoca. I no s'ha d'anar massa de pressa per evitar errors i no repetir errors que vostès varen tenir l'anterior legislatura. De tot s'ha d'aprendre.

També m'ha preguntat a l'anterior intervenció sobre l'avortament, que per què no feim el conveni amb les clíniques privades per a l'avortament. Miri, Sra. Santiago, jo no els entenc a vostès. Vostès em critiquen que si gestió privada, que si convenis amb les privades idò miri, en aquest cas, igual que amb altres patologies o altres intervencions mèdiques, s'han disminuït els convenis amb la sanitat privada i quan alguna dona per llei vulgui exercir el seu dret a avortar en un centre públic, ho farà i si hi ha algun metge que tengui problemes de consciència idò se cercarà un ginecòleg que no en tengui i aquesta senyora podrà exercir els seus drets en la sanitat pública. Jo crec que això em sembla el més normal. Intentam reduir el dèficit, reduir despeses en determinades actuacions i no crec que l'avortament hagi de tenir un tractament diferent del que tenen altres intervencions dins la sanitat pública.

Bé, jo crec que ja està contestat el que vostè em preguntava. Li he comentat, es continuarà amb tots els programes que estan en marxa, es mantindran i es milloraran els centres actuals i també se cercarà la manera de crear noves places per al tema de mesures tancades i la voluntat del Govern queda manifesta amb els pressuposts que augmenta el pressupost de la Fundació S'Estel i en concret el programa de mesures judicials i prevenció del delictes. Totes les altres mesures i programes que hem parlat i que avui s'han parlat en aquesta interpel·lació són temes transversals que es treballen dins tot el Govern i aquesta és la resposta, encara que a vostè no li agradi. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 4663/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política audiovisual, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1886/11.

En primer lloc debatrem la Moció RGE núm. 4663/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política audiovisual, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1886/11. Per defensar la moció del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Amb motiu de la interpel·lació, de la qual deriva aquesta moció, es va acusar aquest diputat d'haver fet un monòleg sobre IB3 i entenc que es va voler dir monogràfic o més bé una intervenció monotemàtica centrada en un sol tema, en una sola qüestió, IB3, la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. Monòleg no ho va ser ja que interpel·lava un conseller i és cert que vaig centrar tota la interpel·lació en els aspectes més qüestionables de la gestió d'IB3. També és cert que no vaig obtenir resposta a moltes de les preguntes plantejades.

Sí que es pot dir que el conseller va anunciar novament una llei audiovisual a la qual va donar moltíssima importància, i li prenem la paraula. No ha d'estranyar, idò, que centrem el primer punt d'aquesta moció amb la demanda al Govern de crear una comissió d'estudi en aquest parlament a la qual puguin comparèixer els experts que siguin necessaris i que ens permeti posar les bases d'aquesta llei audiovisual amb llum i taquígrafs facilitant el debat públic amb participació de tots, inclosa l'oposició.

Aquest primer punt és una proposta concreta, directa de diàleg sobre el model audiovisual de futur per a les Illes Balears. És una oferta concreta d'asseure'ns a parlar-ne en seu parlamentària, amb els mitjans de comunicació com a testimonis, de la feina de futur que es pot fer des de la política per al sector audiovisual. Nosaltres voldríem que aquesta llei que ha anunciat el conseller en diverses ocasions fos una llei sorgida del debat públic que sempre serà millor que una llei redactada a un despatx per un nombre limitat d'experts, més o menys coneguts, i limitant la participació dels grups polítics a la tramitació parlamentària posterior. Estic convençut que si hi ha vertadera voluntat de diàleg per totes les parts votaran a favor d'aquest punt en concret.

La llei audiovisual haurà de contemplar aspectes molt diversos, però segons ens va avançar el conseller contemplarà molt especialment l'impuls de les Illes Balears com un gran plató, literalment, *"se puede conseguir convertir las Illes Balears en un plató por excelencia, no sólo de España sino de toda Europa."* Un objectiu certament ambiciós. També, per altra banda, referint-se al sector audiovisual es parlava de traves administratives i burocràtiques, *"se trata de simplificarlas para establecer incentivos capaces de atraer inversores extranjeros, consolidar los propios para la industria audiovisual."* És a dir, objectius molt lloables que per suposat compartim. Per això o per aquest motiu, ens sorprèn no trobar ni un euro ni una referència concreta a la memòria dels pressuposts amb aquestes finalitats. Però, almenys, el que nosaltres proposam avui és començar a parlar-ne en seu parlamentària.

Cert és, encara que no ho vulguin veure, que al futur del sector audiovisual, i entenent aquest com a un sector empresarial innovador i amb molt de potencial de futur, li estan llevant, amb la seva gestió, un dels seus principals suports, IB3, la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. Un element fonamental per recuperar el potencial de l'ens públic seria recuperar el consens, que tant en parlam però que cap passa no donam. Oferta de diàleg que els faig cada vegada que puc intervenir en públic en aquest parlament o en altres àmbits. I insistesc, hem de tornar a parlar de la direcció d'IB3, corregir l'error que va significar nomenar un conseller com a director general. I tot això a més d'haver fet arribar per escrit la proposta de continuar dialogant, de continuar parlant i cercant el consens al voltant del nou director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears fa més de tres mesos per escrit sense haver-hi obtingut encara cap resposta.

Que en temps de crisi, com l'actual, resulta que ha de mantenir una televisió per ventura és una obvietat, però seria faltar a la veritat no reconèixer la feina feta, l'esforç per reduir deute, fer la televisió sostenible durant la passada legislatura; per programar el seu pagament del deute, un esforç que va assolir-se per unanimitat, una unanimitat que trobam a faltar en aquests moments, i que té el seu fidel reflex en el Pla de viabilitat que es va aprovar. Per això proposam que es faci un nou Pla de viabilitat, s'ha de fer per a tranquil·litat dels empresaris lligats a aquest sector i dels treballadors, no es pot incomplir aquest acord, aquest pla del Consell d'Administració sense oferir una nova solució, que nosaltres pensam que és un altre pla.

Dels excessos d'IB3 dels primers temps, es va aconseguir durant la passada legislatura marcar una ruta de contenció i a l'hora del manteniment de la feina feta, sobretot amb les productores locals. I aquest és un aspecte fonamental directament lligat amb un aspecte que la pròpia llei d'IB3 contempla, suport al sector empresarial local dedicat a l'audiovisual, que està molt preocupat per la manca de pagament del deute i per la manca de perspectives de cara a l'any que ve. Recentment, el conseller i director general anunciava a una entrevista en premsa: *"Que los ingresos que reciba el ente a través de la publicidad se destinarán al pago de deudas, pero además contemplamos la posibilidad de acudir al endeudamiento para pagar a los proveedores."* Tot això, a més de les declaracions a premsa, haurien de ser proposades en concret dins un pla de viabilitat, de manera que no hi hagués cap tipus d'incertesa sobre la viabilitat durant el proper any 2012, de continuar tenint una televisió pública a les Illes Balears.

Igual que la llei contempla, a més del suport al sector de les productores locals, un altre aspecte que hem de tornar reclamar, simplement perquè s'acompleixi la llei, quan parlam de llengua vehicular. Hem dit en diverses ocasions que s'incompleix aquest aspecte de la llei, que és molt clara: *"La programació de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears ha d'acomplir les funcions de servei públic i ha de contribuir a la normalització de la llengua i de la cultura pròpia de les Illes Balears. La llengua vehicular de tota la programació és el català, d'acord amb el que disposen l'Estatut d'Autonomia i la llei de normalització lingüística. Aquests requisits també són aplicables a la producció audiovisual de l'ens i de les empreses filials prestadores."* Això és el que es demana, acomplir la llei.

Ho han intentat explicar, aquest progressiu passar a un segon pla el català, ho han intentat explicar dient que hi ha programes ja adquirits que no es poden doblar; pel que nosaltres sabem, no és ben bé cert. També ens han contestat més durament, dient que “hi ha d’haver reflectida la *realidad de la calle*” o demanant-nos per què no hi pot haver programació en castellà. Ni una cosa ni l’altra, senyors diputats, la llei diu que ha de ser la llengua vehicular, no n’exclou cap altra i molt menys la cooficial, per tant no serem nosaltres que afirmem això; però diu també que s’ha de contribuir a la normalització de la llengua i de la cultura pròpia de la nostra comunitat autònoma, i és això el que volem que reflecteixi la programació d’IB3.

Finalment, un dels darrers punts que plantejam en aquesta moció és que repeteixin el procés de selecció del personal directiu professional. I aquí esper que em reconeguim que no s’ha fet d’allò més bé, no només perquè es varen filtrar noms abans de convocar el concurs, o perquè després de convocar el concurs s’excloueren d’aquest concurs tres directius amb unes funcions molt importants, sinó per dues notícies de la darrera setmana, com a exemple, que s’afegeixen a aquest vodevil, com a qualificat algun articulista d’opinió, que representa aquest nomenament d’aquest personal directiu professional. Varen excloure el nomenament del director gerent del concurs per nomenar aquest director directament, a dit com se sol dir, i ara s’ha hagut de provocar la seva dimissió, el Sr. Francisco de Borja Rupérez ha hagut de dimitir recentment, i això ho ha hagut de fer perquè no es va comprovar adequadament el seu currículum, i s’ha definit això com “*un cierto pasado irregular*”, que ens agradaria saber a què es refereixen. Sabem que és la relació amb altres empreses vinculades al sector audiovisual, però em diran que no resulta sorprenent que després d’excloure del concurs públic aquest nomenament de director gerent, després, la persona que escullen directament per nomenar-lo resulta que no té un currículum adequat per fer les funcions tan importants de director gerent. I darrerament han nomenat, o més ben dit, han escollit, via concurs, precisament, i vaja casualitat, el director de la Televisió que, amb tant afany, intenten silenciar i tancar, el director de la Televisió de Mallorca, Sr. Pere Bernat, a qui no fa molt, vèiem com a nou director de Televisió de Mallorca, i que des de l’1 de desembre podem veure que l’han nomenat cap de Programes de Ràdio de les Illes Balears, SA, director de la Ràdio de les Illes Balears.

Senyores i senyors, molta coincidència ens pareix això, perquè, per un costat, hi ha molts professionals que s’han presentat a aquest concurs, hi ha molts professionals provinents precisament d’aquesta televisió, i precisament qui treu la plaça, quines casualitats, és qui fins ara el director de la Televisió, un dels encarregats pel Consell de Mallorca per enterrar definitivament la Radiotelevisió de Mallorca.

En definitiva, no m’estendre molt en aquest aspecte, però pens que el bon nom d’IB3, de l’ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i amb la intenció de recuperar la credibilitat perduda durant aquests darrers mesos, no hi seria de més tornar convocar el concurs amb totes les places de manera que no hi hagués cap dubte possible sobre els mèrits de cadascun dels directius per ocupar els càrrecs que han d’ocupar.

En definitiva, són punts per resoldre diferents aspectes molt concrets de la gestió d’IB3 els que plantejam en aquesta moció, però també, i seguint la proposta feta pel Govern des d’aquesta mateixa tribuna, els proposam començar a parlar des d’ara mateix sobre aquesta Llei audiovisual, que entenem que ha de tenir un àmbit molt més ampli que només el d’IB3 i que, si bé no creiem que sigui la panacea per al sector audiovisual, sí que pot ser un bon de partida per reconduir tot el camí que hem perdut durant aquests darrers mesos i retornar a la unanimitat que va permetre aprovar, no fa tant de temps, la Llei d’IB3.

Amb l’esperança que hi hagi possibilitat d’arribar a un acord, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar l’esmena RGE núm. 5726/11. Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Aquesta proposta sobre la política audiovisual, aquesta moció sobre la política audiovisual, nosaltres voldríem que en sortissin dues qüestions entre tots els partits polítics: la primera, la necessitat de garantir la viabilitat de la ràdio i televisió autonòmica i, des del nostre punt de vista, ja ho avanç, aquest garantir la viabilitat no passa per la privatització ni parcial, ni molt manco, total, d’IB3, en aquest sentit, per tant, el nostre grup es manifesta totalment contrari a l’entrada de capital privat que, des del nostre punt de vista, no és compatible amb el servei públic que ha de donar la ràdio i la televisió, el contrari, quedaria aquest servei públic absolutament entredit.

I la segona qüestió que nosaltres consideram indispensable és treure la ràdio i televisió autonòmica del debat partidista. Consideram que el Govern actual no ha actuat bé des del primer moment, no consensuant, nomenant com a president o director general de Radiotelevisió autonòmica un conseller del Govern i amb tota una sèrie de decisions unilaterals que es prenen darrerament, des del nostre punt de vista, equivocadament a IB3.

Per això donarem suport a les propostes del Grup Parlamentari Socialista, tant pel que fa a la comissió per a l’estudi de la proposta del model audiovisual, des del nostre punt de vista, indispensable que tots els grups parlamentaris i evidentment tots aquells actors del sector necessaris per al concurs d’aquesta proposta de model audiovisual de futur hi siguin presents.

En segon lloc, també, donam suport a l'acord sobre el futur consell de direcció, l'única manera que IB3 surti del debat partidista és que es consensui aquest consell de direcció i la direcció general de l'ens. És evident que el Govern de les Illes Balears ja ha manifestat la seva intenció de deixar esgotar el termini de sis mesos i per tant el gener que ja sigui *de facto* el consell de direcció que va proposar el Partit Popular el que regeixi l'ens; des del nostre punt de vista això seria un error i evidentment no representaria la pluralitat que cal que representi el consell de direcció, ho vull recordar, és un consell de direcció el que proposen vostès que no representaria la pluralitat de la societat i de l'arc parlamentari.

Absolutament d'acord també amb el Pla de viabilitat econòmica per pagar els proveïdors i per garantir la contractació de producció pròpia, producció pròpia que és absolutament indispensable per mantenir el sector audiovisual. El tancament de la ràdio i televisió de Mallorca i la baixada important del pressupost d'IB3 posa en aquests en qüestió la viabilitat de bona part del sector audiovisual. Aleshores, per aquesta orientació del negoci cap a altres sectors que no sigui l'exclusivament públic, estam d'acord que la dependència excessiva del sector públic no és bona per al sector audiovisual, però aquesta transició no es pot fer a les braves com es pretén fer.

Evidentment, com no pot ser d'altra manera, estam absolutament d'acord a mantenir la llengua catalana com a llengua vehicular d'IB3, ja ho dit en diverses ocasions, tant en el plenari, com en comissió. En aquests moments tenim una oferta de ràdio i televisió a les Illes Balears en castellà a la TDT més que suficient, amplíssima, per cinc canals que en aquests moments emeten íntegrament en català i dos o tres locals que seria discutible si emeten en català o no, com marca la llei, i jo diria que emeten més temps en castellà, n'hi ha més de trenta que donen productes en castellà; sèries comprades fora i pel·lícules comprades fora, tenim una oferta amplíssima en castellà, en canvi en català només tenim la possibilitat d'IB3, ni tan sols la de TV3 perquè, com sabeu, no veim íntegrament TV3. Aquesta única possibilitat que hi havia, que era veure pel·lícules en català únicament i exclusivament a IB3 en aquests moments ha quedat a zero.

Excuses com la que hi havia producció comprada en castellà. Mirin, vostès donen pel·lícules en aquests moments o sèrie que estan doblades en català, no hi hauria cap problema per donar-les doblades al català, però és que fins i tot la possibilitat tècnica del sistema dual l'han eliminada, fins i tot aquesta possibilitat de donar, com es donava fins i tot fins fa poc temps, en català, en castellà i en versió original, han eliminat la versió en català. Evidentment, la persecució política claríssima contra la nostra llengua i l'antimallorquinisme que hi ha en aquesta decisió és claríssima per molt bones paraules que tengués tant el director general com el president d'IB3.

Per tant, per tots aquests motius hem presentat una esmena que complementa, des del nostre punt de vista, l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, per tal de fer efectiu tot allò que en bona part està recollit de fet a la pròpia llei que es va consensuar de la ràdio i televisió autonòmica. Per tant, com que és una llei consensuada consideram que no hi hauria d'haver problemes a dur-se endavant; per exemple, les polítiques de col·laboració amb la resta de territoris de parla catalana, per afavorir coproduccions i recepció mútua de les produccions culturals per tal de crear un espai audiovisual comú. Això, a més, serviria d'una manera important a l'espai del sector audiovisual.

També, evidentment, el suport a la creació i a la indústria audiovisual local tant en el vessant de suport a la creació, suport a la creació cultural que, per altra banda, ben necessitada està després de les retallades que el Govern del Partit Popular aplica, com suport també a un sector que és innovador que és innovador i que és sostenible.

En tercer lloc, també, manifestam el nostre desacord amb el tancament de ràdio i televisió de Mallorca que aquests dies es farà efectiu, una vegada més deim que és perjudicial per al sector; que deixarà a l'atur més de cent professionals d'aquest sector. I instam una vegada més, encara que creim que ja serà molt tard per part del Partit Popular a estudiar fórmules de viabilitat, entre elles la que hagués suposat la coordinació o la fusió fins i tot entre les dues televisions.

Evidentment, també, tota vegada que ara IB3 ha abandonat les emissions en català i dona les emissions en castellà no hi ha motiu perquè no es recuperi la recepció plena i íntegra de TV3, en lloc de TV3-CAT, per tant instam els governs respectius a negociar aquesta recuperació, a garantir la recepció directa i mútua de les emissions de ràdio i televisió autonòmiques realitzades totalment o majoritàriament en les llengües incloses a l'àmbit de protecció de la comunitat europea de llengües regionals, tal com la iniciativa legislativa popular que es va presentar en el Congrés dels Diputats fa un any reclamava.

També instam el Govern a dur a terme la internalització dels serveis informatius amb personal propi, d'acord amb el que disposa la Llei de ràdio i televisió autonòmica. Hem demanat en reiterades ocasions al Govern si pensa dur a terme aquesta internalització dels serveis informatius amb personal propi i sempre se'ns contesta que s'està mirant, però no hem vist que s'hagi fet ni una passa endavant. En qualsevol cas, si això s'arriba a fer, demanarem un procés obert, plural i transparent, perquè si s'ha de fer malament com s'han fet processos recentment val més que no es faci.

I com a setena proposta, evidentment si aquí tècnicament és possible, donant sistemes dual en diverses llengües, en la llengua pròpia, en la llengua castellana, en la llengua en versió original, la resta de televisions públiques també poden fer el mateix, també evidentment les televisions privades, per tant creim que aquest parlament ha d'instar del Govern de l'Estat que aquesta possibilitat que la producció aliena arribi amb el sistema dual en les versions de les distintes llengües oficials de l'Estat, a part de la versió original, es faci tècnicament possible i legalment per tant es facin les necessàries modificacions perquè això sigui així.

No ha fet el Partit Popular encara esment de la seva esmena, en qualsevol cas jo ja he dit que el tema de la privatització que es proposa, que va proposar ja el propi conseller, el Sr. Gómez, en una compareixença recent en el Parlament, ens pareix absolutament perillosa i que evidentment pot ser la primera passa per a la destrucció del model públic de ràdio i televisió de les Illes Balears.

Per tant, instam, una vegada més, com a resum, el Partit Popular que tots els grups polítics representats en aquesta cambra garantim la viabilitat de la ràdio i televisió autonòmica i arribar als consens necessaris per treure IB3 del debat partidista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE núm. 5740/11 i té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui aquesta moció de política audiovisual presentada pel Partit Socialista, derivada de la interpel·lació que vàrem debatre fa algunes setmanes.

En primer lloc, vull lamentar l'actitud dels partits que són a l'oposició, els quals han demostrat des del començament de la legislatura que no tenen cap ganes d'arribar a un acord amb el Govern de les Illes Balears i han mantingut una línia crítica i destructiva en aquest sentit. Es va oferir un acord a totes les formacions de l'arc parlamentari per tal de consensuar el consell de direcció de l'ens públic, perquè fos un consell de direcció plural, i vostès es varen negar. I varen arribar al límit del termini intencionadament, per arremetre sistemàticament contra la gestió del Govern del Partit Popular. Varen mostrar les seves cartes molt descaradament i varen donar a conèixer quina era la seva estratègia en matèria audiovisual, ni acord ni consens, i desgastar el Govern aprofitant-se de la nova regulació jurídica que preveu l'actual Llei d'IB3.

Vostès critiquen els criteris de selecció de l'ens públic perquè, segons vostès, no s'ajusta a dret i els únics que varen quedar en evidència varen ser vostès, senyors de l'oposició, els quals varen demanar noms i llinatges per ocupar els càrrecs de direcció de l'ens públic, deixant clares dues coses: la primera, que desconeixien absolutament la regulació de la llei del sector públic instrumental en la qual es regula la necessitat de concurs públic per a la selecció de l'equip directiu. I segona, que a vostès els importa ben poc el funcionament de l'ens públic, el qual ha d'estar dirigit per professionals i persones de prestigi, sinó que el que volen és tenir comissaris polítics a les seves ordres i col·locar la seva gent.

Davant aquesta situació obstructionista per la seva part ...

(Algunes aplaudiments i petit aldarull)

... el Govern va fer el que havia de fer, governar, i demanar a la Mesa audiovisual, integrada per professionals del sector, el nom de qui havia de substituir el Sr. Terrassa per dirigir l'ens públic. Però aquest procés tampoc els va anar bé i varen forçar el Govern a prendre una mesura excepcional davant una situació d'ingovernabilitat de l'ens públic, en la qual el conseller de Presidència assumia fins al mes de febrer la direcció d'IB3, per resoldre de manera transitòria aquest buit legal que ens ha duit a aquesta situació, assumint *de facto* les funcions de direcció el que aleshores és el subdirector de l'ens públic, el Sr. Jacobo Palazón.

I vostès l'han criticat molt al conseller de Presidència, perquè diuen que té carnet polític. I jo els deman: no tenia carnet polític el Sr. Martorell? I vostès, el Sr. Martorell el varen nomenar no de manera circumstancials, sinó d'una manera definitiva, perquè era el seu candidat ideal per dirigir l'ens públic i tenia el carnet d'Unió Mallorquina.

Vostès demanen la creació d'una comissió no permanent per parlar del model audiovisual, saben per què? Idò per retardar més encara les solucions als problemes que pateix el sector, però si a vostès el sector no els ha interessat mai, només l'han utilitzat per poder fer la seva batalla política i nosaltres demanam que s'aturi aquesta situació. Siguin responsables. Sap quantes vegades li vàrem demanar, a vostè, reunir-nos -a vostè concretament, Sr. Bonet- per parlar del model audiovisual la passada legislatura? En nombroses ocasions i mai no es varen asseure amb nosaltres perquè no els interessava resoldre els problemes que ens venien al damunt i que són problemes que ara toca resoldre a un govern del Partit Popular.

Per cert, no falti a la veritat com va fer l'altre dia a la interpel·lació perquè qui va aprovar dissoldre Televisió de Mallorca i fer un segon canal d'IB3 varen ser vostès, Sr. Bonet, i ho varen fer amb el Bloc i Unió Mallorquina i sap per què ho varen fer? Ho varen fer per salvar al cadira de la Sra. Armengol com a presidenta al Consell de Mallorca, un fet que va ser lamentable.

(Aldarull a la sala)

Li diré una cosa: una vegada més varen anteposar els càrrecs i les cadires per damunt dels interessos del sector audiovisual, només pensant en vostès.

Sr. Bonet, vostè demana al Govern el compliment de la llei, i jo estic convençut que el Govern complirà i garantirà la llei, però em sorprèn que ho demani perquè els que no varen complir la legalitat varen ser vostès, Sr. Bonet. Mentre vostè era conseller de Presidència al Consell de Mallorca la Radiotelevisió de Mallorca va ser condemnada de manera reiterada fins a quatre vegades per la Junta Electoral Provincial i la Junta Electoral Central. És aquesta la seva fórmula de complir la legalitat? Són vostès els que varen incomplir la Llei Orgànica del règim electoral general i la Llei electoral de les Illes Balears de manera deliberada i reincident, perquè deien que el seu criteri era el de la professionalitat, i la justícia els deia, de manera reiterada també, que el criteri era el de la proporcionalitat. I sap per què feien això? Perquè es pensaven que estaven per damunt del bé i del mal, i així els ha anat.

Sr. Bonet, ja ho veu. Posin-se tranquils i calmin la seva fúria perquè la Junta Electoral condemna solament, únicament a qui ha de condemnar, a qui vulnera la llei com vostès i a qui no han de condemnar, per molt que vostès tinguin aquest afany, no el condemnaran. Per tant, posin-se tranquils.

I que ens parli de compliment en la llei per la qüestió lingüística, que no volen que en cap moment es faci ús del castellà a IB3, ens preocupa i ens sorprèn perquè, Sr. Bonet, vostè mateix va defensar la moció perquè s'introduís l'ús de l'anglès a la programació infantil, i després aquesta moció o aquesta PNL va ser modificada per una esmena del PSM en la qual s'aprojava la creació d'un servei multilingüe per donar abast a moltes llengües. És a dir, no només a anglès sinó també a l'alemany i a totes aquelles llengües estrangeres que, efectivament, són parlades per persones que viuen aquí, a les nostres illes, i no es pot fer ús del castellà que és un idioma oficial amb el català. Crec que els que no s'aclareixen són vostès i que fan novament el ridícul, per no dir que la sentència del Tribunal Superior de Justícia diu que qui va vulnerar la llei en matèria de normalització lingüística va ser el pacte, el pacte, vostès, amb el Decret 67/2008, no el Partit Popular. Per tant, deixem que aquesta televisió sigui una televisió que representi la nostra societat i la nostra cultura.

A nosaltres també ens preocupa molt el tema dels proveïdors, Sr. Bonet, i molt. I ens preocupa molt per l'herència que han deixat en una televisió pública, que ha estat finançada per un govern socialista i que ha hagut de fer front a tota una sèrie de forats i amb una sèrie de modificacions pressupostàries aprovades per un conseller d'Hisenda, del seu partit, del Partit Socialista; i ens preocupen molt dades com per exemple que el 2010 de despesa corrent varen gastar més de 10 milions d'euros i varen ser més de 10 milions d'euros, però fora pressupost, o sigui, els 10 milions d'euros més el que estava pressupostat, però és que aquests 10 milions eren fora pressupost, Sr. Bonet.

I l'any 2009 varen gastar fora pressupost, fora partida pressupostària, 25 milions d'euros per despesa corrent, a l'any 2009 en plena crisi econòmica. Sap el que es pot fer amb 25 milions d'euros, idè per exemple les carreteres de Mallorca que vostès varen anul·lar també aquella partida per exemple, i molta política social que ara diuen que s'ha de garantir. O per exemple l'any 2008, varen gastar fora pressupost, només en despesa corrent, 40 milions d'euros, i parlem de pràcticament 73 milions d'euros, en plena crisi econòmica!

Sr. Bonet, és clar que ens preocupen els proveïdors i és clar que farem el possible, i així ho ha dit el Govern, els esforços que siguin necessaris per tal de pagar tota aquesta gent, però qui ha soterrat el sector audiovisual han estat vostès per irresponsables.

(Alguns aplaudiments)

Miri, despesa corrent, parlem -ho dic perquè se sàpigam d'atencions protocol·làries, despeses de representació, publicitat, propaganda, reunions, conferències, cursos, altres despeses no concretades com dinars, viatges, sopars, *caterings*, treballs realitzats per altres empreses, estudis, treballs tècnics, valoracions, peritatges... en definitiva, amb tot el que ens venia damunt, una veritable vergonya, Sr. Bonet, una vergonya.

I el Partit Popular, què és el que ha fet?, idè el que s'ha de fer, el que fa la gent seriosa, presentar un pressupost ajustat, un pressupost de 30 milions d'euros per aturar tot aquest desgavell, i és l'única mesura necessària per tal d'evitar aquesta situació a la qual ens varen dur en moments de crisi. Són necessàries mesures i polítiques de contenció de despesa pública, Sr. Bonet, són necessàries, i això es fa, i ho fa aquest govern, el Govern del Partit Popular, no vostès.

També des del Partit Popular valoram molt positivament les passes que dona el Govern per a l'elaboració de la Llei audiovisual de les Illes Balears, un sector que ha de ser i és estratègic i productiu i no viure únicament i exclusivament sota l'ombra d'una televisió pública, que és el seu model, Sr. Bonet, el nostre no.

Volem un sector autosuficient i emprenedor que haurà de tenir tot el suport de les administracions públiques amb eliminació de traves i paperassa per estalviar temps i diners. Això és el que el sector ens demana i això és el que el Govern fa i nosaltres li ho aplaudim.

Estudiar fórmules per introduir capital privat a la televisió pública, com diu el nostre programa electoral a l'àmbit nacional i li dic concretament el que diu el nostre programa: *"Impulsaremos las reformas legislativas para que las administraciones autonómicas y locales tengan libertad para adoptar nuevos modelos de gestión de las televisiones públicas que permitan la entrada de participación privada"*, i supòs que vostè no qüestionarà que sí això ha estat una proposta del programa electoral que més suport ha tengut a tot l'Estat, efectivament, és que s'ha d'aplicar.

Convidam per tant -i així ho feim constar en la nostra esmena, que esperam que accepti- a les forces de l'oposició a fer feina d'una vegada i a trametre les seves propostes al Govern de les Illes Balears, el qual no està per perdre el temps, sinó que està per governar i és el que fa. El Govern i nosaltres també desitjam que tots aquests acords es prenguin per consens i amb diàleg, però el que sí és clar és que el Govern fa molt bé, quan vostès no volen consens, el Govern el que fa és governar per a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Sr. Bonet, quan vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vull agrair en primer lloc i compartir les declaracions o les afirmacions fetes pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, assumim totes i cadascuna de les esmenes que han presentat per part seva perquè crec que en aquest sentit estam plenament d'acord en el que ha dit. D'acord especialment que no hem parlat el suficient del tancament de Radiotelevisió de Mallorca perquè si bé depèn d'una altra institució, és cert que la seva desaparició és un cop mortal al sector audiovisual al nostre país. Això és una realitat, tota la resta, paraules.

Sr. Rubio, bé, què li he de dir? Si comença a acusar-nos de tenir una actitud destructiva, és vostè qui ha fet una intervenció destructiva perquè crec que en el primer punt el que he fet ha estat oferir diàleg, demanar una comissió parlamentària per parlar d'una llei audiovisual, que és una llei fantasma en aquests moments perquè només en sentim parlar a les rodes de premsa o en aquesta tribuna, ni un paper s'ha vist encara d'això, eh?

Crec que no és el millor principi si volen diàleg sortir aquí a veure què passa, atacar, tirar els míssils, no ho sé. A més, tergiversa la realitat i vostè ho sap. El Govern, el Govern, el Govern al qual varem demanar unes garanties -garanties- de la independència desconeixia el funcionament de la Llei del sector públic instrumental, això és greu, que el Govern, el director general en funcions, provisional i tot el que vulguin, no varen ser capaços de dir-nos "és que hi haurà un concurs", això hagués estat una magnífica garantia, no varen ser capaços de dir-ho perquè és el Govern qui desconeixia les lleis que havia d'aplicar. Això és greu, això és greu.

Oblida que sí que varem arribar a un acord per un director general, ho obliden contínuament perquè no els interessa recordar-ho, varem arribar a un acord sobre qui havia de ser el director general d'aquesta televisió, tots els grups d'aquest parlament, hi varem arribar a aquest acord, però aquesta persona no va voler i a partir d'aquí les coses es varen tòrcer, perquè no és veritat que vostès acceptassin el que va proposar la mesa audiovisual, no és veritat. La mesa audiovisual va posar una sèrie de noms i vostès només varen voler parlar de dos o de tres, és igual, no varen voler parlar de tots els noms. Varen limitar, varen tancar la possibilitat que part d'aquest llistat pogués passar a ser director general del Govern, els varen vetar, vetar persones.

(Petit aldarull a la sala)

Oblida també que el decret llei i vostè ho ha canviat d'ordre en el temps, el decret llei el varem fer a principi d'agost sense parlar-ho en ningú, sense fer ni una telefonada, i el Sr. Terrassa que havia estat nomenat amb un cert consens se n'havia anat i vostès el substitueixen per un conseller que a més de tenir carnet s'asseu cada setmana a un consell de govern, no m'ho compari!, per un conseller i a més ho fan amb un decret llei, modificant una llei que també havíem aprovat per unanimitat i sense consultar-ho absolutament amb ningú, per favor! A qui és aquí a qui no interessa el diàleg?, si algú vol diàleg agafa el telèfon i telefona, concerta una cita, el que no fa és un decret llei sense consultar ningú. Això no és voler diàleg, perdoni'm. Això és voler passar *rodillo*.

Vostè mescla ous i caragols, s'inventa pel·lícules, en el tema del castellà també diu mentides! També diu mentides, llegeixi el *Diari de Sessions* que per això hi són, també diu mentides, varem acceptar el sistema dual que li ha reclamat el Sr. Barceló. Vostès s'ho estan carregant, nosaltres, no.

Allò del segon canal, torna tergiversar la realitat. El primer acord -el primer acord -per plantejar que la Televisió de Mallorca es convertís en un segon canal va ser entre Unió Mallorca i el Partit Popular. Sí, senyor. Unió Mallorca i Partit Popular, que tenien una obsessió ja en aquell moment de tancar la Televisió de Mallorca, algun dia haurem de parlar per què els interessava tant tancar la Televisió de Mallorca la legislatura passada, amb un partit polític que estava amb pacte amb nosaltres, cert, però que va anar a cercar-los a vostès per tanca la televisió i els va convèncer i vostès al final han fet el que volia Unió Mallorca fa dos anys. Això han fet vostès. Vostès al final han fet el que demanava Unió Mallorca fa dos anys.

La Televisió de Mallorca, cert, la va condemnar la Junta Electoral perquè no aplicava estrictament la llei, la proporcionalitat. Són culpables, però culpables per ventura de donar un excés d'independència i autonomia a la direcció de la televisió que defensava com defensen la majoria de periodistes de tot l'Estat espanyol que hi ha d'haver criteris periodístics a l'hora de fer la informació electoral. I això no ho diu el Partit Socialista, ho diuen tots els professionals del món de la comunicació.

Sr. Rubio, barbes menten i papers canten. Els que tanquen la Televisió de Mallorca són vostès, els que no han contestat la carta de la Sra. Armengol al president del Govern per tornar obrir el diàleg per nomenar el director general de la televisió són vostès, els que no han respost cap demanda de diàleg per part nostra són vostès, els que no paguen els proveïdors són vostès, els que ni tan sols han preparat un pla de viabilitat o un calendari de pagaments són vostès.

(Remor de veus)

I la història d'aquesta comunitat autònoma no comença el 2007, convé que ho comencin a aprendre. La festa d'IB3 no va començar la legislatura passada. La festa d'IB3 va començar quan vostès nomenaren la cap de gabinet del president Matas com a directora general, aquí va començar la festa d'IB3.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Han demostrat que no volen diàleg, que no volen diàleg ni volen parlar de solucions, qualsevol cosa que proposa aquest grup automàticament vostès posen la moviola i a recordar el passat. No, senyor, no és així.

Mirin, no podem acceptar cap esmena seva perquè volen substituir la nostra moció. Per què la volen substituir? Perquè els incomoda el que deim. No volen debatre aquí dins la llei audiovisual, la volen fer dins un despatx i després passar el *rodillo* aquí dins. Això és el que volen vostès.

Els punts 2 i 3, per favor!, és insòlit, sorprenent, xocant, inusual, extravagant!, que el Govern, el partit que dona suport al Govern reclami que sigui l'oposició la que lideri el diàleg per nomenar el director general, renunciïn a governar, això és el que proposen aquí. Renunciïn a governar. Renunciïn a tenir la iniciativa per posar un director general nomenat per consens i renunciïn amb la seva proposta d'avui, renunciïn a governar i això ho fan cada dia, no només en el tema audiovisual, renunciïn a governar perquè proposades a aquesta sala encara no n'hem sentit ni una, Sr. Rubio.

EL SR. PRESIDENT:

Vaig acabant, Sr. Bonet, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Acabaré, acabaré. A la major part de la moció demanam una cosa tan senzilla com que apliquin la llei, i ens sembla increïble que defensin avui aquí que aquest govern no fa comptes aplicar la Llei d'IB3. Per això mateix li dic que crec que duen un mal rumb i com els vaig dir l'altre dia *borrón y cuenta nueva* o, si no, encara acabarà pitjor el sector audiovisual d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet.

Senyores diputades i senyors diputats, procedirem a la votació. Votam... bé, amb l'esmena incorporada òbviament.

20 vots a favor; 33 en contra.

En conseqüència, la Moció RGE núm. 4663/11 queda rebutjada.

III.2) Moció RGE núm. 4948/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en el canvi d'ús dels establiments turístics, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3454/11.

A continuació debatrem la Moció RGE núm. 4948/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a política general del Govern en el canvi d'ús dels establiments turístics derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3454/11.

Per defensar la moció té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, fa un parell de setmanes vàrem presentar aquesta interpel·lació lligada a uns dels punts que creïem més difícils d'acord dins el marc de la nova llei de turisme de les nostres illes, tot el que feia referència al canvi d'ús.

Plantejàvem -i en aquesta tribuna ho vàrem fer- tres qüestions: una, la necessitat d'acord per desenvolupar aquesta important llei perquè és fonamental -creïm- per la mateixa credibilitat d'una oportunitat que tenim a la nostra comunitat autònoma que li diuen turisme, treballar-lo des del màxim acord possible, tant social com institucional com polític.

Aquest acord, el fonamentàvem en dos criteris: un, tot el que feia referència a la importància de la indústria turística front a la residencial; i dos, la importància de la sostenibilitat ambiental que és un dels elements claus de diferenciació del nostre potencial turístic; per tant, a favor de la indústria, a favor de la sostenibilitat i el medi ambient, eren els dos elements claus que valoràvem des del Grup Socialista que haurien de ser la base per a aquest acord per tirar endavant aquesta nova llei.

La veritat és que fins i tot ens ha sorprès, sortit el text de la nova llei, i en el sentit i aquí em referiré a aquest punt del canvi d'ús dels allotjaments turístics, aquests dos principis, a favor de la indústria turística i a favor de la sostenibilitat, evidentment queden molt mal parats. És més, dic que faríem, i aquesta llei suposa amb aquests dos punts, fer una passa enrere cinquanta anys on aquests acords, aquests dos acords fonamentals que s'havien anat construint entre tots fan una passa enrere de difícil retorn als nous temps.

En aquest sentit, presentarem esmenes i intentarem reconduir el que faci falta, però sí ens preocupa la ruptura d'aquestes dues línies que havien estat expressades a tots els nivells, des del CRE als sector empresarials, sindicals, fins i tot a tots els partits polítics, de dir-ho de boca, creïem en la sostenibilitat com a element de referència de la nostra indústria turística, creïem que val la pena revalorar el que tenim construït front a noves construccions, creïem en la indústria turística que crea serveis, que crea ocupació o que permet la millora i l'esponjament de les zones turístiques. Aquests dos principis es rompen totalment i, per tant, en aquest sentit i evidentment els dos punts que posam aquí, els tres punts que posam aquí som conscients del poc èxit que poden tenir.

En primer lloc m'agradaria assenyalar com plantegen vostès el canvi d'ús. Bàsicament aquest canvi d'ús que plantegen en la nova llei i per això dic, rompen totalment amb el que suposa donar suport a la indústria turística. El canvi d'ús es fa a partir d'aquesta proposta sense haver d'estar subjecte a cap planificació, es proposen dins la llei els plans d'intervenció en àmbit turístics o els plans de revalorització integral de zones saturades, dos instruments que permetrien tenir estratègies entorn a les zones turístiques i, per tant, emmarcades dins aquestes estratègies, es podia plantejar el canvi d'ús. No, no utilitzen, ni els van bé cap d'aquests dos planejaments. El canvi d'ús es pretén atorgar a petició de part, evidentment la valoració la farà el conseller pertinent, des d'una discrecionalitat total que a més a més es visualitza i es comprova al llarg de tota aquesta llei per oportunitat. És a dir, els edificis obsolets fan una petició

de part i per oportunitat valorada per la conselleria, es permet el canvi d'ús. Es permet el canvi d'ús a més a més, també amb excepcionalitats d'habitatges de 90 metres quadrats, també és discrecional, es poden plantejar altres qüestions, però a més a més, sense ni tan sols ajustar aquests edificis ni als planejaments municipals, se'ls dona i se'ls permet mantenir tota l'edificabilitat que tenien com a indústries turístiques, al marge de la realitat del planejaments. I és més, no hi ha informe municipal vinculat. És a dir, tant de municipalisme, tant de mesa de batles, però el Govern podrà imposar un canvi d'ús a un edifici damunt el planejament municipal i sense que l'informe municipal sigui vinculant.

Vertaderament troben que donam suport a la indústria turística en aquest sentit? Totes les facilitats. En canvi, per obrir un hotel a una ciutat de 4 estrelles està penalitzat. Mantenim l'intercanvi de places. Han de passar per caixa, han de pagar places. Valoren que davant de residencial, davant d'indústria turística ho estan fent? Vertaderament és una tornada enrere. Què passa amb açò? Canvi d'ús al marge de planejaments i a petició d'ús, mantenint el mateix volum, per damunt de planejaments, sense informe vinculant del municipi, vertaderament creuen que milloraran les zones turístiques? Ho tornam tot enrere, totes les estratègies de les quals n'hem parlat sempre, ho tornam tot enrere d'una estirada. Qui juga a monopoli aquí? Sembla que al final és el que interessa. Vertaderament creim en la revalorització de la destinació? Creim que la indústria turística és la que crea llocs de feina?, que serà sostenible en el temps? I no s'ho perdin, a més a més, l'altre concepte en què ho fonamentàvem, donar suport al tercer punt de la moció, donam suport a incentivar la inversió a les zones urbanes de planejament consolidat, tampoc. Els ho he dit abans, un hotel de 4 estrelles a una ciutat ha de pagar l'intercanvi. Un hotel de 5 estrelles en sòl rústic construït de nou, açò sí, amb grans equipaments desestacionalitzadors, està exempt de pagar l'intercanvi de places. Com estam? Més consum de territori, més facilitats per construir en sòl rústic, lligats a grans equipaments, front la indústria turística de les nostres ciutats.

Tot açò des d'una discrecionalitat passada de moda. En el moment en què es demana la màxima participació dels ciutadans en les estratègies econòmiques que donen els planejaments, màxima discrecionalitat, mai no s'havia vist una legislació que, en aquest sentit, ens recorda temps passats de molt lluny, de molt lluny! La discrecionalitat d'un govern amb poder absolut pot dispensar de qualsevol cosa, sense entrar en les declaracions d'interès turístic autonòmic, que ja veurem aquí dintre què hi ha. Bàsicament discrecionalitat amb poder absolut, d'un conseller i d'un consell de Govern. Açò interpreta la seguretat jurídica? Té res a veure, tornam als favors polítics front als drets dels ciutadans establerts d'una manera clara. Oportunitat, qui la valora? Açò són els drets dels ciutadans o ho són dels súbdits? Quina administració i quin país volem construir, on les normes siguin clares, transparents, una societat de drets front a favors.

Per tant, aquests tres punts que es plantejaven, que hi hagués acord de la Mesa de Turisme, evidentment esperem que es retorni a tenir marcs d'acord; el segon punt, evidentment valoràvem que el canvi d'ús suposa destrucció d'oportunitats de creixement econòmic sostenible a favor de la indústria de l'ocupació, de crear serveis, de la pròpia sostenibilitat de la nostra economia, perquè creim en el turisme; ja veim que no, al marge fins i tot -repetesc- de dos planejaments que vostès posen damunt la taula en aquesta llei: els plans d'intervenció en àmbits turístics i els plans de revalorització integral de zones saturades, al marge d'açò, a petició part, canvi d'ús, oportunitat, discrecionalitat, màxim favor; i el tercer punt, que el creixement el mantenguessin dins les zones delimitades, tampoc, tampoc, hotels de 5 estrelles dins rústic, màximes facilitats, només faltaria, als de ciutat de 4 estrelles que poden ser més petits, aquests que paguin; els grossos, els grans, una altra vegada encetar nous creixements, aquests els eximim de qualsevol pagament, sense entrar en el tema de rústic. Tota edificació existent dins la mateixa parcel·la d'un hotel rural, tota, fins i tot construïda dia 1 de gener del 2012, estables, boer, tot, menys estrictament el que tingués l'ús de residència, tot l'existent, que no sabem si vol dir legal, tot podrà ser objecte d'ús turístic, sense declaració d'interès general -per què?- dels consells, o sense declaració d'impacte ambiental. Francament pot suposar una passa enrere com a estratègia -repetim- a favor de la indústria turística.

I en aquest sentit aquesta és la moció, semblava que era senzilla, però pel que veig no ho és, però ho continuarem intentant, presentant esmenes i sobretot intentant saber com a país i tenint la gran oportunitat que significa el turisme, que aquesta oportunitat sigui compartida al màxim i sostenible també al màxim. Açò és el que ens agradaria i en aquest sentit continuarem fent feina.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per fixació de posició el PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Barceló, votarem avui aquesta moció que ens sembla una iniciativa positiva, jo diria que necessària, necessària per sortir a camí a un canvi d'ús que planteja aquest esborrany de la Llei general turística, jo no sé si qualcú el s'havia imaginat d'aquestes dimensions, d'un tracte de favor que ens sembla i que qualificam de vergonyós, de vergonyós! Un tracte de favor que no es dona per permetre noves iniciatives, no és un tracte de favor per crear feina, per crear activitat econòmica, sinó per tancar un negoci, a qualsevol negoci que tanqui se li donarà aquesta prerrogativa? No, ha de ser per tancar hotels obsolets.

I per què? Per què aquesta diferència entre qualsevol edifici de les Illes Balears i un hotel obsolet? Posem que el planejament urbanístic d'un municipi diu que en aquell carrer de vorera de mar, posar una pantalla que en comptes de 10 altures n'ha tenir 5 o 3 o ha d'esdevenir inedificable. Com vostès saben, qualsevol que tenguí després una reforma en aquell edifici en profunditat o el vulguí tornar i tornar a refer, s'haurà d'adaptar al planejament, tan si és un bloc de pisos residencial, com si és *El Corte Inglés*, com si és una fàbrica, sigui quin sigui aquest edifici. Idè ara ja no, si un hotelier tanca, posem un hotel de pantalla a primera línia de mar, que tothom esperava que hi passés alguna cosa perquè era obsolet, podrà refer el mateix edifici, amb la mateixa magnitud pensada els anys 60 o 70, el moment que fos, exactament com el tenia. Expliquin-m'ho.

Expliquin-m'ho perquè a Inca que no es té aquest element tan estratègic, no es pot fer aquest canvi, passar de 10 altures a les 5 que tenia el planejament, perquè el planejament democràtic ha considerat que hi havia d'haver un canvi d'escenari tard o d'hora, i a vorera de mar o a un hotelier sí que se li permet. Expliquin-me per què?, perquè els sistemes de canvis d'ús, torn a l'exemple d'Inca perquè per ventura és el que més conec, de passar indústries de dins el poble a ús residencial està molt estudiada i està molt (...), crea algunes cessions municipals, estableix una nova dinàmica i l'escenari final és el que dissenyava el Pla General. No es recupera l'edificabilitat dels anys 60 i 70.

Nosaltres pensam que són els ajuntaments els que han de dissenyar el seu propi futur, només toc aquest punt perquè crec que és aquest els que ens toca a la moció perquè evidentment la llei donaria per molt més. Ho ha de fer en base a una anàlisi rigorosa i a un debat social, un debat democràtic. Aquesta excepció del canvi d'ús atempta contra aquesta lògica. Pensem que un ajuntament ha dissenyat una determinada capacitat de població, en aquest cas estam parlant de 200.000 places, capacitats per habitació, per exemple de Calvià, i en canvi ho està pensant perquè té un escenari que tindrà unes escoles, unes zones verdes, tindrà un clavegueram, tindrà una depuradora i surt un canvi d'ús on blocs de pisos sencers quedaran en el planejament perquè ho decideix, qui?, el Sr. Conseller.

Creim que aquesta no és una manera raonable de plantejar un debat, que és molt important i molt necessari, primer de l'oferta turística, però també i ho volem introduir, ens pareix interessant que hi sigui, dels edificis inadequats, els edificis fora d'ordenació que existeixen arreu de les Illes Balears. És un debat necessari, però no per afrontar així, no per afrontar d'aquesta manera.

Quan els POOT preveïen nous escenaris, érem ben conscients que haurien d'esperar. L'urbanisme té molta paciència. Espera l'obsolescència de determinats edificis, que quan estiguin plenament amortitzats, dona oportunitats. Idè ara precisament quan arriba el moment madur d'una planta immobiliària enorme a les Illes Balears, el nou govern compareix, quan ja s'ha tret un enorme profit i una plusvàlua molt superior molt superior als hotels, sobretot de primera línia, de la que pot haver tengut qualsevol altre edifici a les Illes Balears i li salven tota aquella edificabilitat.

Insistesc, si un llegeix la llei, qui ho decideix tot és el conseller, perquè hi ha uns articles, no els recoman que s'hi entretenguin perquè quan hagin llegit tots els articles, trobaran un apartat que diu "excepcions", tampoc no s'hi entretenguin molt perquè quan trobin les excepcions hi ha un altre apartat que diu "i tot això que he dit aquí dalt, el conseller ho pot canviar". Doneu al Cèsar el que és del Cèsar i al Sr. Delgado el que és del Sr. Delgado, perquè realment tot ho podrà manejar ell.

S'ha dit que això ens recorda un altre temps. Jo també havia apuntat fins i tot qualque article de Fraga-Bauzá, recordant quin era el model de la primera Llei de centres turístics, però jo crec que aquest no és un model passat de moda, aquest és un model no democràtic, de decisió del nostre futur a nivell d'instal·lacions turístiques i d'un tema tan cabdal com és el model turístic del país. Convendria també precisar algunes coses, jo tenc la sensació que s'embullen més que no s'aclareixen. El canvi d'ús és possible i sempre ha estat possible, sempre ha estat possible passar de l'ús que un explota al que té previst el planejament municipal. Tothom pot tomar un edifici i dedicar-lo a allò que té previst el planejament municipal. I si és un equipament públic, doncs s'haurà d'expropiar o se cercarà la manera, però el canvi d'ús és possible. El que no és possible és mantenir la "mole" que hi havia abans del canvi d'ús, això és el que no és possible. Parlam de canvi d'ús i convendria batejar-lo d'una altra manera per entendre de què parlam, parlam de les pantalles i parlam dels gratacels dels anys 60 i 70 que interessa mantenir-los. Jo crec que convindrà molt fer-se exhoteler, no és a l'abast de tothom, no és a l'abast de tothom. Si fos democràtic i tothom ho pogués ser, per ventura estaríem parlant d'una mesura que, com a mínim, podríem discutir en uns altres termes.

De totes maneres l'altre gran debat i no el vull amagar, és que si efectivament, si davall hi ha ús residencial podrem passar a residencial. La majoria dels ajuntaments no han fet això. Respecte d'aquest tipus de "moles", el que s'ha fet ha estat passar-les a equipaments i especialment s'esperà a l'esponjament. Que ho valori l'ajuntament si creu que és el que ha de fer, però si és el que vol fer, fem-ho. Crec que ara és el moment, estam parlant d'urbanisme quirúrgic i no d'urbanisme preventiu, costa molt fer aquests tipus d'actuacions i s'han de fer evidentment sempre que existeixin plusvàlues. Creim que seria un greu error dur més edificis residencials a l'oferta turística. Fa més de vint anys que hi ha un ample consens que hi ha massa places d'allotjament turístic a les Illes Balears, estrictament turístiques i estrictament residencials. La veritat és que els estalviaré qualsevol cita perquè en trobaran a balquena.

Per tant ara transmetre que el més adequat és dur ús residencials a primera línia per competir amb tots els edificis venals que hi ha en aquests moments a les Illes Balears, no sé si vostè se n'han temut, però n'hi ha molts que es vénen, per intentar encara competir amb tota aquesta gent, amb els hotels que tanquen, creim que és un mal model. Creim que dur a ús residencial, i s'està convertint molt en primeres residències, totes les nostres zones turístiques té unes conseqüències d'equipaments de tot ordre, ara necessiten escoles, necessiten centres de salut, necessiten un clavegueram adaptat, però també canvien tota la fesomia de totes les zones turístiques. Convertir tots aquests hotels en blocs de pisos, a llocs que l'hotelier va trobar meravellosos quan va fer l'hotel, crec que no és una solució.

De totes maneres, crec que hi ha una dada positiva, el conseller ens apunta que en vol parlar. Agafem-li la paraula, justament avui no és aquí, no és un bon començament, però per ventura té coses molt importants per fer avui. Però si en vol parlar, en podem parlar tots de l'oferta complementària, de l'hoteleria i de tot l'ecologisme polític, però també totes les indústries, tots els propietaris i tots els que no són propietaris en podem parlar, doncs parlem-ne. Crec que seria molt bo i molt interessant que hi hagués un consens sobre la principal indústria del país i això indiscutiblement és el paper de motor que té el turisme.

Ara jo, quan el conseller ha anunciat, per exemple, que s'està incomplint la llei, no diré de manera sistemàtica, però habitual en els canvis d'usos, per tant, que hi ha indisciplina urbanística i turística arreu de les Illes Balears, talment ho ha dit el Sr. Delgado, i que la seva manera d'aportar seguretat jurídica és canviar les lleis, una, i dues, canviar les sancions, jo crec que fa per pensar. La meua experiència, si els pot servir d'alguna cosa, cadascú té la seva i per ventura no els servirà, jo els donaré un consell, si volen reparar i mirar de contrarestar quan hi ha veritable voluntat de complir normativa disciplinària. Si s'obren expedients, creguin que qui ho fa potser que vagi seriosament, si comencen sobretot a culminar. Si el que primer que anuncia és que apuja les multes, quan el seu antecessor no ho havia complit perquè les trobava altes o per qualsevol altre element, si la seva recepta és multiplicar les multes, desconfiïn, desconfiïn del batle que diu que complirà a partir d'ara i el primer que fa és duplicar les multes. Jo crec que és molt més eficient fer complir la llei amb la normativa que existeix.

En qualsevol cas, crec que ara serà un bon ressort aquest toc d'atenció sobre el canvi d'usos perquè crec que és el punt més feble i més perillós que conté en aquest moment la Llei general turística, sense haver-la analitzat encara, comprendran que ens ha arribat avui matí el projecte de llei i no l'hem pogut llegir més enllà de l'article 78, que és el que feia referència a aquest debat i la veritat és que tampoc no he mirat els peus de pàgina. Per tant, si hi ha algun element que haguem de corregir, ho farem durant el debat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. La nova Llei general turística es va presentar abans d'ahir i ja és a exposició pública. Des d'aquí felicitem el Sr. Conseller i el seu equip per la nova Llei general turística. La moció que presenta el Partit Socialista arriba tard. Ja el 5 de juliol, només quinze dies després de la configuració del nou Govern, el conseller de Turisme i Esports anunciava a la premsa que s'havia marcat quatre línies bàsiques d'actuació, una d'elles la redacció d'aquesta nova Llei general turística.

El 22 de setembre, el mateix conseller compareixia a la Comissió de Turisme per informar sobre les directrius generals de l'acció del Govern i tornava a dir: "*se está preparando una nueva ley por parte de los servicios de la Conselleria de Turismo*". El 21 d'octubre els mitjans de comunicació publicaven que el Sr. Carlos Delgado, en el transcurs del Fòrum de Justícia d'Ausbanc, havia anunciat que en breu estaria enllestit l'esborrany de la nova llei. Malgrat tots aquests reiterats anuncis, el Partit Socialista presenta a finals de novembre la moció que veim avui i que insta el conseller de Turisme i Esports a treballar la nova llei general turística. Surrealista. O és que es volien penjar la medalleta?

Quan el Partit Popular anunciava que es feia feina sobre la nova llei era perquè de veritat s'hi estava fent feina. Ara ens volen instar a fer això i allò amb la nova llei general turística, però si tan preocupats estaven, per què no varen plasmar el seu model turístic en una nova llei?, si realment vostès s'haguessin preocupat de veritat pel sector del turisme, si s'haguessin assegut a escoltar els professionals del sector, si haguessin fet, tan sols, una petita diagnosi de quines són les circumstàncies actuals i com afecten la nostra principal indústria una de les seves prioritats hauria estat elaborar una nova llei. Varen tenir tota una legislatura per fer-ho, per què no ho varen fer? El Partit Popular en sis mesos ha fet el que el Pacte de progrés no va ser capaç de fer en quatre anys. Ja veuen, vostès diuen i nosaltres feim.

Aquesta nova llei que ha presentat la conselleria ha estat treballada des de la concertació econòmica i social, institucional i política, tal i com vostès ens volen instar ara. Arriben tard. Per a la seva elaboració ja s'han mantingut reunions amb tots els sectors que així ho han sol·licitat. També els informam que els sindicats no ho han demanat. S'han arribat a tenir cinc, sis, fins i tot, set reunions amb determinades associacions i tothom que així ho ha requerit ha fet aportacions i propostes.

Mirin, la nova llei general turística és una gran eina per a l'impuls a la inversió en les nostres illes, necessitaven urgentment eliminar traves administratives, garantir la seguretat jurídica i actualitzar la legislació que pel pas del temps ha esdevingut obsoleta. Per això s'ha fet feina de valent i a contrarrellotge. El Partit Popular espera de vostès que facin l'oposició que els demana la societat, una oposició seriosa i responsable. El turisme és tan decisiu a la nostra economia que vostès s'haurien d'abstenir de fer demagògia, de fer aquesta mena de política de cara a la galeria que pensa ben poc en els problemes reals dels ciutadans perquè espanten a la gent dient que el canvi d'ús suposarà pèrdua de capacitat productiva, d'indústria turística, de capacitat de creació de serveis. Vostès s'adonen que no han llegit la llei i ja posen pals a les rodes?,

aquesta és la manera que tenen vostès de fer feina per a les Illes Balears?

El mateix conseller va dir el dia de la presentació que hi ha moltes coses a polir, que aquesta llei serà perfeccionada durant el tràmit parlamentari. El Partit Popular vol que sigui una normativa consensuada i volem comptar amb les seves aportacions, però vostès han de ser seriosos, han de ser rigorosos. El Partit Popular proposa que sigui viable, en alguns casos concrets, el canvi d'ús amb una sèrie de condicionants específics, regulats i estrictes i vostès ja diuen que consumirem més territori. Però, des de quan rehabilitar un edifici és consumir territori? No estan les coses com per jugar, senyores i senyors diputats, manipulen la gent.

El portaveu socialista a Calvià, Alfonso Rodríguez, afirmava en declaracions a la premsa que el canvi d'ús tindrà conseqüències desastroses, és un error de màxim nivell, i posava com a exemple el de Cala Major a Palma. Potser no s'han assabentat que la nova llei general turística preveu que els habitatges permesos hauran de tenir com a mínim 90 metres quadrats? En què s'assembla això als apartaments de 25 metres de Cala Major? En res. Precisament el que volem és tot el contrari del que vostès diuen, la proposta de reconversió va dirigida a eliminar l'oferta obsoleta que és la que sí comporta aquesta pèrdua de capacitat productiva, de competitivitat, de llocs de feina. No és un canvi d'ús indiscriminat, es tracta d'un canvi d'ús restrictiu que permetrà que desaparegui l'oferta de baixa qualitat, permetrà la revalorització de les destinacions turístiques i, per tant, millorarà la qualitat de la planta hotelera que romanguí sent més competitiva i modernitzada. És a dir, es garantirà el manteniment i la creació de nous llocs de feina.

Siguin realistes, posarem un exemple verídic, un edifici obsolet d'aquests que fan mal al seu entorn, de dues estrelles, no renovat, que per diverses causes no ha augmentat la categoria ni ha assolit uns nivells mínims de qualitat i que per la configuració física d'aquest tipus d'establiments no es poden millorar segons quines instal·lacions per causes urbanístiques i de legalitat. Això existeix, ens ho trobem, s'ho haurien d'haver trobat vostès. Tot això comporta una oferta de baixa qualitat que s'ha d'oferir a preus de baixa competència, competència gairebé deslleial, que a la vegada provoca que els establiments de major categoria de la zona, que sí s'han esforçat per renovar les seves instal·lacions, perdin competitivitat. Què feim? No voldran que li donem una subvenció perquè romanguí obert, no? Idò, què passarà? Una de dues, o l'oferta d'aquest establiment empitjorarà a poc a poc contribuint al deteriorament del seu voltant o acabarà sent un edifici abandonat. Aquest és l'escenari turístic que volen vostès?, de veritat estan convençuts que no existeix cap mena de situació on la reconversió d'ús pugui ser possible? Si és així ens veim obligats a dir-los que vostès desconeixen del que parlen, viuen d'esquena a la realitat.

Respecte de l'últim punt que proposa la moció socialista aquesta llei ja proposa diverses mesures per a la inversió de la indústria turística en el marc del plantejament urbanístic consolidat, especialment a les zones turístiques madures. Mirin si és així que s'ha generat tal confiança que ja abans de la tramitació parlamentària de la llei, només amb el seu anunci, hi ha hagut reaccions positives com és el projecte del Grup Sol Melià amb una inversió de 135 milions d'euros a Magaluf. Això suposarà la contractació directa de gran nombre d'empreses i la generació de llocs de feina. Sol Melià ha proposat la realització de quatre actuacions i cap d'elles no suposarà en cap circumstància el consum de territori. Amb el Partit Popular, malgrat no els agradi escoltar-ho, queda garantida la sostenibilitat del territori i del medi ambient.

És per tot això que els demanem que retirin la seva moció perquè arriben tard, que tinguin reunions amb els diversos sectors, que tinguin reunions amb les diverses associacions, que estudiïn la llei i que llavors facin totes les aportacions que trobin pertinents.

Sra. Barceló, aquesta llei no és una passa enrera, suposa dues passes cap endavant i permeti'm que li recordi que la declaració d'interès autonòmic no ha estat inventada pel Partit Popular, la varen aprovar vostès, la Llei 4/2009, del 16 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears. Afortunadament veiem que el PSM té una visió més propera a la realitat i que potser podrem arribar a un acord i estudiar els diferents canvis d'usos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bosch. Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Tres coses simplement, la primera, només faltaria que els grups parlamentaris no fóssim capaços de traslladar a aquesta cambra els debats que determinats consellers fan a través dels mitjans de comunicació. Tenim tot el dret del món que tots els debats que, a més, el Govern provoca a través dels mitjans de comunicació, com vostè molt bé ha explicat, explicant trossos de la llei, només faltaria que no poguéssim fer aquest debat aquí dins, només faltaria. Per tant, en aquest sentit no és que arribem tard o arribem prest, manifestam posicionaments per discutir -repetim- des d'un plantejament de marcar quins són els punts d'acord per afrontar aquest debat. Imaginin la responsabilitat d'aquests grups que tenen a l'oposició, tota i més, i en aquest sentit es va produir aquí el debat, s'ha presentat aquesta proposta. Només faltaria que arribéssim tard, se suposa que hi ha d'haver uns tràmits, se suposa que tendrem dret a presentar qualque esmena i a debatre-la.

Per tant, dins aquest marc només faltaria que el *tempus* polític i de propostes i d'esmenes no el poguéssim fer servir. I el farem servir, només faltaria. Repetesc, el paper d'aquest parlament és precisament això, debatre aquí el que els consellers volen debatre només fora d'aquí.

En aquest sentit la primera qüestió, la necessitat de concertació també amb els sindicats, només faltaria, també amb els sindicats. Vertaderament trob que el que ens ha acordat vostè té, d'entrada, una cama coixa. Li demanam, per tant, que la concertació es faci absolutament amb tothom, també, evidentment, amb els sindicats. Per tant, en aquest sentit hi ha dues normatives que van ser fonamentals i que van molt lligades a tots els projectes que avui són dins la conselleria per fer reformes: la Llei de mesures incentivadores de la inversió i tot el que fa referència al Decret de categories, dues normes fetes amb acord de tots els grups polítics, sindicats i associacions empresarials, de tots. Per tant, no ens expliqui com ho hem de fer, en som conscients i nosaltres ja ho hem fet; vostès ho tenen ara per fer i els encoratjam que aconseguixin el mateix nivell d'acord.

Repetesc, amb el canvi d'ús la proposta que avui es planteja en aquesta llei i que evidentment farem propostes per modificar, suposa dues coses: d'una banda, i en primer lloc, no millorar el que és, la capacitat productiva d'aquesta illa; llevam llocs de feina; llevam indústria turística per facilitar residencial, al marge d'estratègies de fer feina en millora de destinació. És açò el dur i és el que el Sr. Alorda li intentava explicar, al marge dels planejaments municipals, per tant tiren per la borda tot el que suposen els plans integrals de rehabilitació, perquè en aquest moment estan donant dret amb el canvi d'ús a què a qualsevol edifici obsolet garantir-li la seva total rendibilitat en habitatges, sense analitzar ni discutir des del planejament municipal si necessitam equipaments, si necessitam places, si necessitam qualsevol oferta per millorar l'oferta turística.

Aquest debat de millorar la destinació, de fer aquests plans de revitalització de les zones saturades, amb aquesta política de canvi d'ús que resol el conseller per pura oportunitat, a petició de part, tira baix qualsevol estratègia de millora de les zones turístiques, i açò és el que ens preocupa. I açò és el que hipoteca el futur i la millora de les zones turístiques, i es fa al marge dels ajuntaments, del planejament municipal aprovat i al marge fins i tot de l'informe preceptiu, que vostès no fan preceptiu ni vinculant del propi municipi. L'estratègia econòmica que du un planejament o un pla de reconversió d'una zona turística saturada, que ha de discutir i ha de plantejar democràticament com ordenam aquesta zona. I com molt bé s'ha dit, retornam a una altra època on precisament no són les fórmules democràtiques les que marquen el futur d'aquest país, i aquesta passa enrera de discrecionalitat d'un govern més poderós que mai, per damunt dels planejaments municipals, i sense cap àmbit de debat de les estratègies econòmiques de les zones turístiques, evidentment açò ens preocupa i ens suposa, i n'estam convençuts, una passa enrera que precisament tant la sostenibilitat com la millora de la competitivitat de la destinació, de la zona turística es posen en entredit.

I per açò -repetim- creim que rompen aquestes esquemes o aquestes línies bàsiques i fonamentals amb que tirar endavant la política turística a la nostra comunitat autònoma.

Nosaltres hi som, hi som per presentar propostes, esmenes i per millorar-ho, però el que en aquest moment coneixem vertaderament se li pot dir qualsevol cosa, menys una norma democràtica i de futur, per tant recorden massa normes de fa cinquanta anys. I esperem, repetim, retornar a la capacitat d'acord i de modernitat en els temps que vivim i per tant amb un poc més de ganes de guanyar futur, competitivitat, llocs de feina des d'un caire sostenible.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, procedirem a la votació. Votam.

20 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció, per la qual cosa la Moció RGE núm. 3454/11 queda rebutjada.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 2335/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de les lleis d'estabilitat pressupostària per garantir l'estabilitat de les finances públiques.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 2335/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de les lleis d'estabilitat pressupostària per garantir l'estabilitat de les finances públiques.

Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que no m'equivoc si dic que en la gestió dels pressuposts públics ens trobam amb dos models clarament diferenciats, diferenciats i fins i tot contraposats, enfrontats entre si: un model és el que defensen els partits d'esquerres, basat en l'augment de la despesa, del dèficit, de l'endeutament i que han aplicat aquí, a Balears, sense cap tipus de mirament, fins al darrer sospir del seu mandat. I l'altre model és el que defensa el Partit Popular, basat en l'estabilitat pressupostària, l'austeritat en la despesa pública, el control estricte dels pressuposts, adaptar les despeses als ingressos, control del dèficit, aquest és el model que defensa el Partit Popular.

El model, en canvi, que ha aplicat l'esquerra a nivell de tota Espanya i també aquí a les nostres illes, és un model insostenible a mig i a llarg termini, segurament a curt termini ja va anar bé, ja va anar bé, però crec que no podem fer dependre el nostre estat del benestar amb el dèficit i amb l'endeutament. Açò va bé uns anys, durant uns anys la cosa navega, va bé, però amb el temps de cada vegada es fa més difícil poder mantenir un determinat nivell de despesa, la bola de cada vegada és més grossa i arriba a explotar i ens ha explotat, i ens ha explotat.

Aquest tipus de política ha posat en greu perill la supervivència del nostre estat del benestar, en greu perill.

I és que l'endeutament té uns límits, hi ha uns límits, no és infinit, no podem gastar, gastar, gastar de forma infinita, no podem generar més i més dèficit i cobrir aquest dèficit amb més endeutament, aquesta política no té futur i s'ha vist aquí a la nostra comunitat i s'ha vist també a nivell d'Espanya. I ara sofrem les conseqüències d'aquesta política, forta extensió de tresoreria, manca de liquidesa, endeutament exagerat, dèficits astronòmics, factures que no es poden pagar, problemes a l'hora d'anar a contreure nova finançació, etcètera, açò són les conseqüències del seu model de gestió dels pressuposts públics.

Per mantenir, en canvi, amb solvència i de cara al futur l'estat del benestar és imprescindible tenir uns comptes sanejats, amb un endeutament i un dèficit controlats. Per poder mantenir de forma sostenible els serveis bàsics de sanitat, d'educació, els serveis socials és imprescindible que els comptes públics estiguin en ordre, amb un estricte control de les despeses, que no es gasti més del que s'ingressa. El que ha passat a Balears i al Govern central aquests darrers anys ha suposat, ho repetesc, un risc molt fort de fallida del nostre estat del benestar.

Curiosament, encara n'hi ha alguns que continuen defensant aquesta política, una política de llibertinatge pressupostari i de continuar amb la festa del malbaratament. Ho hem escoltat en aquest mateix plenari en diverses ocasions, ho hem escoltat en aquesta sala, sembla que n'hi ha alguns que encara no s'han assabentat o no es volen assabentar que la situació en què estam ja no dóna per a més i ens hem d'estrènyer el cinturó.

Jo estic convençut, en canvi, que, a diferència del que puguin pensar aquí determinats partits polítics la immensa majoria dels ciutadans entén i té clar que no es pot continuar gastant descontroladament i que s'han d'aplicar mesures clares i contundents per anar reduint poc a poc el dèficit i perquè totes les administracions públiques tendeixen cap a l'estabilitat pressupostària. Aquí, a Balears, ja ho hem començat a fer i ja estam veient uns tímids avanços. L'altre dia sortia, sí, sí, sí...

(Remor de veus)

Sí, sí, escoltin en el segon trimestre vostès ens varen deixar un 2,1% de dèficit públic. Tercer trimestre, 0,97%. Sempre agafat amb molta prudència, però podem afirmar ja avui aquí que anam pel bon camí.

Però facem un poc d'història. L'any 2004 va entrar a governar aquest país, Espanya, el PSOE, de vegades es confonen...

(Algunes rialles)

...va entrar Rodríguez Zapatero. Aquell mateix any, 2004, el dèficit de tot Espanya era del 0,3%. Fins i tot els tres anys següents vam tenir superàvit, però ja l'any 2008 la cosa es va començar a tòrcer, es va començar a posar complicada i es va acabar l'any amb un dèficit del 4,2%. Però açò només acabava de començar. L'any següent, any 2009, el dèficit ja es va disparar. Varen ser els anys dels plans E, la festa de la despesa, del malbaratament, d'amollar l'aixeta dels doblers públics, en teoria, damunt l'economia i seguint les famoses teories de l'economista Keynes, es van prendre tot un seguit de plans d'estímul, abocant com deia, l'aixeta dels doblers públics i gastant normalment en coses inútils pensant que amb açò es podia reactivar l'economia, però al final què va passar?, que no es va reactivar l'economia, no es va disminuir l'atur i van crear un nou problema: més dèficit. L'augment del dèficit aquell any va ser de l'11,10%. Açò evidentment va fer saltar totes les alarmes a la Unió Europea. Espanya en aquell moment anava a la deriva, no hi havia ni rei ni roc i el que era pitjor, el president Zapatero ni se'n temia, no s'adonava de la gravetat d'aquella situació, no m'era conscient, podríem dir que era un inconscient, ell continuava pensant que la seva política era la correcta i que havíem de seguir encara amb més deute, gastar més, moure més doblers públics.

Però afortunadament el mes de maig del 2010, una telefonada d'Europa li va fer caure el vel que tenia davant els ulls i se'n va adonar -¿*qué es esto del dèficit?*-, a partir d'aquell moment es va adonar que el dèficit s'havia de controlar i que s'havien d'aplicar mesures per poder-lo frenar. I Espanya, a partir d'aquell moment, en certa manera podem dir, no de forma estricta, estava ja intervinguda per Europa. I la Unió Europea va posar uns deures a Zapatero i li va dir, escolti per al 2010 hem de tenir un dèficit del 9,3%, per al 2011 un 6%, per al 2012 un 4,4% i per al 2013 ha de ser per davall del 3%. S'havien de començar, idò, a fer reformes, posar en marxa polítiques d'austeritat, mesures d'ajustament. I el 2010 vam complir, vam acabar l'any amb un 9,24% i, per tant, vàrem complir. Ara ja el 2011 la cosa no és tan clara, les previsions europees són del 6,3%, per tant, enfora del 6%, però el que és pitjor és que s'estan plantejant fer una previsió més al l'alça, que sigui un poc més amunt del 6,3%.

A Espanya, i són molts els economistes i les entitats que ho diuen, no s'han fet les reformes amb la profunditat que haurien d'haver fet. No s'estan completant les reformes que s'han anunciat, però a Espanya encara li falta cosa. És a dir, Espanya necessita, ja no un simple maquillatge com s'ha fet fins ara, necessita una operació de cirurgia. Fins ara hem maquillat el malalt, ara ja hem de passar de forma urgent a la sala d'operacions. I així, encara que *a regañadientes* el PSOE va comprendre que s'havia de fer un esforç. Les administracions públiques havien d'agafar el compromís cap a l'estabilitat pressupostària i havien d'emprendre determinades mesures de reducció de la despesa pública. Veig que el temps passa volant i no sé si tindrè temps de dir-ho tot. Però sí que vull dir una cosa, mentre que el PSOE a nivell nacional sí se'n temia que havien de prendre mesures, el PSIB, no sabem si és el mateix, i ja no diguem el PSM i d'altres partits de l'extrema esquerra, no se'n temeren. Aquí encara vivien en plena indisciplina pressupostària, encara vivien a la festa, a la festa amb el "cubata", cada conselleria gastava a mans plenes i així l'any 2010 es va acabar l'exercici amb més de 1.000 milions d'euros de dèficit. I a 30 de juny de 2011, amb més de 500 milions de

dèficit, només en mig any. I ningú no se n'havia adonat, ningú s'havia adonat que havien de tendir cap a l'estabilitat pressupostària. Ja es començaven a produir impagaments, la comunitat ja començava a no tenir la liquidesa que havia tingut altres anys. Es produïen tensions de tresoreria, una herència que a poc a poc capgiram.

I el mes de març del 2011, dia 11 de març, concretament, es produeix un altre fet significatiu. El Consell Europeu, amb l'acord de tots els cap d'estat i de govern de la zona euro, i també de Zapatero, signen un ferm compromís en l'estabilitat pressupostària, amb un objectiu irrenunciable dins el marc del pacte de l'euro. Aquest document, en un dels seus punts diu: "els estats membres de la zona de l'euro es comprometen a traduir les normes pressupostàries de la Unió Europea establertes en el Pacte d'estabilitat i creixement, amb legislació nacional. Els estats membres seleccionaran el vector jurídic nacional que s'hagi d'utilitzar, però s'asseguraran que aquest tenguí un caràcter vinculant i durador suficientment sòlid, per exemple, constitucional o de llei marc". I així ens trobam que dia 2 de setembre d'enguany el Congrés dels Diputats va aprovar una modificació de la Constitució, concretament l'article 135, amb 316 vots a favor i 5 en contra. Una modificació on ja s'especifica que totes les administracions públiques s'han d'adequar al principi d'estabilitat pressupostària. I s'hi estableix que una llei orgànica, que s'haurà d'aprovar abans de dia 30 de juny de 2012, serà l'encarregada de fixar els límits de dèficit i endeutament, i que s'establirà un 0,4% del dèficit estructural global màxim del conjunt de totes les administracions públiques a partir del 2020.

Bé, jo crec que la proposta que avui presentam arriba en el millor moment, arriba a punt. Hem de pensar que aquesta proposta s'havia presentat dia 22 de juliol, és a dir, anam per la bona via, pel bon camí. Tenint en compte que estam d'acord, va en la mateixa línia que la Unió Europea, va en la mateixa línia que la reforma de la Constitució. És una proposta molt oportuna i també seria molt satisfactori que aquí i avui, aquesta comunitat autònoma fes un gest clar i contundent en favor de l'estabilitat pressupostària, a favor de l'ordre amb els comptes públics, a favor de l'ortodòxia en la gestió dels doblers dels ciutadans. És important, per tant, que una comunitat autònoma com és la nostra es pronuncii a favor d'aquestes mesures de control pressupostari, de control del dèficit i de control de l'endeutament.

Aquesta proposta, ja dic, presentada el mes de juliol en aquest parlament, s'avançava així a tot aquest moviment normatiu...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Camps, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...sí ja acab, en favor de l'estabilitat pressupostària. Fins i tot, ahir mateix el futur president del Govern, Mariano Rajoy, ja va dir que una de les primeres lleis que faria seria una nova llei d'estabilitat pressupostària. Per tant, anam en el bon camí, som capdavanters en aquesta línia i Balears jo crec que ha de ser una comunitat que doni exemple en aquesta línia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, n'arribarem a sentir de coses! El Partit Popular està convençudíssim de l'estabilitat pressupostària, i això és la solució als grans mals. Altres pensam que no, que l'estabilitat pressupostària necessària, si va acompanyada d'altres coses i ho hem vist aquí aquests mesos, estabilitat pressupostària i retallades en salut, retallades en educació, retallades en benestar social. Ho veim en el pressupost per a l'any que ve, què significa l'estabilitat pressupostària.

Per tant, estabilitat pressupostària tota sola, de poca cosa serveix als ciutadans. Sí que és veritat que li resoldrà el problema al president que va dir que no crearia dèficit, o al conseller d'Hisenda que quadrarà bé els números. Però l'estabilitat pressupostària de per se no té cap benefici de cara als ciutadans. I més quan governa un partit decidit a no treballar per als nous ingressos. Ja el voldré sentir el dia que el Sr. Rajoy vulgui apujar l'IVA, però de moment no volen apujar ingressos, tenim un exemple en el butlletí oficial d'ahir, l'impost de patrimoni que és una mesura que permetria certs ingressos en aquesta comunitat, varen fer molta via a tornar-lo deixar bonificat al cent per cent a tothom, sigui quin sigui el patrimoni. Però ells, estabilitat pressupostària. Estan obsessionats i estabilitat pressupostària no significa altra cosa que gastar manco, que retallar despeses. Per tant, la seva política és retallar despeses.

I vostè fa així, però és una llàstima que aquesta política de retallades de despeses i d'austeritat que critiquen tant els darrers quatre anys de govern, 50.000 euros en io-iós, 50.000 euros en *merchandaising* d'una conselleria. Se'n recorda del que costaven els vestits de ciclista que regalaven el Sr. Matas i la Sra. Cabrer? No, no se'n recorden, la memòria de vegades a segons qui li fa mal! No se'n recorden d'aquells anys? És una llàstima! Infraestructures que feien i alguna encara fa aigua! Allò no eren despeses tirades? No eren despeses fluctuosos? I dèficit, sí, senyor! Deu ser l'estabilitat pressupostària d'IB3, el Govern li passava 9 milions, s'endeutava en 30. Per tant, un pressupost de 39 i en gastava més de 100! Aquesta era l'estabilitat pressupostària del Partit Popular! Ah! Tenien superàvit i com que hi havia superàvit podien tirar els doblers i fins i tot alguns se'ls en podien dur a ca seva! Per favor! Tenien superàvit!

(Remor de veus)

O sigui, els doblers dels ciutadans es poden tirar si hi ha superàvit? Sí, vostè ho acaba de dir. Tenien superàvit...

(Continua la remor de veus)

...tenia superàvit tot Europea i així ens deixaren totes les escoles fetes.

Però bé, el Partit Popular vol parlar de limitar despeses, vol parlar de posar límits al dèficit. Idò nosaltres també en volem parlar avui, de posar límits al dèficit. Posem límits al dèficit d'aquesta comunitat autònoma amb la resta de l'Estat. Parlen d'Europa, parlen moltíssim d'Alemanya. Parlem d'Alemanya, a Alemanya no hi ha cap *lander*, equivalent a la nostra comunitat autònoma, que aportí més d'allò que sigui necessari perquè ells quedin malament a l'estat. I nosaltres per què no? No volen ser com els alemanys vostès, molt europeus? Fem això. Durant anys i panys la comunitat autònoma ha aportat més d'un 14% del seu producte interior brut a l'Estat. Això ha fet que ens haguem descapitalitzat. En 10 anys passarem de tenir el tercer lloc en renda per càpita de totes les comunitats autònomes a passar a ser la número deu. Som més pobres que la mitjana de l'Estat, en deu anys, sí senyor! El Partit Popular no ho ha volgut fer mai, a veure si ara ho vol fer. Si vol ser solidari amb els ciutadans d'aquestes illes. I també amb els de l'Estat, perquè si continuem descapitalitzant les comunitats que creaven riquesa i les que en creen, qui hi perdrà també serà l'Estat.

Parlem de dèficit, però parlem de tot, i aquest és el sentit de la nostra comunitat. És ver que ells parlen sempre de reduir despesa, però a la seva proposta d'avui han escrit -i a la fi veig que ho han reconegut- que hi ha dos problemes que han creat la situació en la qual vivim, i un d'ells diu: "aquest profund deteriorament dels comptes públics, un dels més ràpids de la Unió Europea, a causa de la dramàtica caiguda dels ingressos tributaris -dramàtica caiguda dels ingressos tributaris- i de l'augment desorbitat de la despesa pública". I dos, l'augment desorbitat de la despesa vostès l'arreglen passant les estidores, també podrien treballar per l'altre costat: incrementem ingressos, incrementem ingressos. En tema de tributs li hem fet propostes i continuarem fent-n'hi, però hi ha altres maneres, que és equilibrar balances, reduïm dèficit; no volen reduir dèficit?, idò reduïm dèficit, el dèficit que tenim amb l'Estat, crec que és una bona manera, som la comunitat més solidària d'Espanya i som la comunitat que perd cada dia més rànquing en temes econòmics. Som la comunitat que té cada dia més persones amb risc d'exclusió social per manca de doblers, som la comunitat que més problemes té, però som, érem, una comunitat rica, capaç de generar riquesa, i cap ...

(Remor de veus)

... -sí, sí, sí, jo li ho explicaré-, cap empresari no entendria agafar els seus beneficis i anar-los a invertir a les empreses del veïnat que funcionen més malament i deixar perdre la seva. Si no reinvertim els doblers que paguen els ciutadans, els impostos dels ciutadans en R+D+I, ... -ai!, no, no volia, volia dir en educació-, volia dir en reinvertir en el patrimoni, en el medi ambient, en formació, en recerca, si no invertim aquí cada dia més s'anirà descapitalitzant la societat. I quan hi havia superàvit, com deia la Sra. Cabrer, no es notava tant que els ciutadans ho passaven malament, però quan no hi ha superàvit a la solidaritat més ben entesa comença cadascú per ca seva. I jo crec que és ben hora que els ciutadans d'aquestes illes tinguin exactament allò que es mereixen, perquè si no recollim, si no anam a cercar més ingressos no tindrem més que les seves retallades.

Jo sincerament pensava que el Partit Popular aquesta vegada hi vendria, perquè no incrementam els ingressos, no tindrem més pressió damunt els ciutadans, perquè ells no volen nous impostos, però podríem solucionar molts i molts dels problemes d'aquestes illes. I aquest és el sentit de la nostra esmena d'avui, limitar, ja que posam límits a les despeses, posam límits a moltes coses, limitem també allò que les comunitats autònomes aporten a l'Estat, limitem al 4% del seu producte interior brut. Crec que d'aquesta manera evitarem molts desequilibris, d'aquesta manera serà possible l'estabilitat pressupostària sense que pateixen els ciutadans, i sobretot d'aquesta manera farem possible allò que tant li agrada dir al Sr. Bauzá que no podem gastar el que no tenim, perquè ho tenim, el que passa és que de moment s'ho gasten els altres. I aquesta seria la manera de gastar-ho en coses necessàries, en coses útils i en coses que creassin aquests llocs de feina que el Partit Popular, que el Sr. Bauzá va prometre, però que ara resulta que no és ell qui ho ha de fer. Crec que per aquí seria una bona manera de començar a parlar d'estabilitat pressupostària, però també d'estabilitats socials, d'estabilitats econòmiques i de comunitats autònomes amb tot allò que es mereixen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, cal assenyalar que també és voluntat del Partit Socialista assolir un nivell de despesa pública i de dèficit que sigui sostenible per l'economia, però que permeti també garantir el nivell de prestacions socials per als ciutadans de les Illes Balears, la qualitat de les quals ha d'estar equiparada a les que reben els ciutadans de la resta de comunitats autònomes. El nostre model certament és diferent del seu; és un model que contempla també una modificació impositiva que permeti augmentar els ingressos i evitar determinades retalles, aquelles que afecten més directament l'estat del benestar, però no defugim del necessari control de la despesa pública per assolir els objectius de dèficit marcat.

Per cert, ja a partir de l'any 2010 i mentre les comunitats autònomes governades pel Partit Popular augmentaven els seus pressuposts i els seus dèficits, aquí es varen posar en marxa mesures per controlar el nivell de dèficit públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears, sense comptar mai amb el suport del Partit Popular, per exemple mitjançant la Llei de mesures urgents o la Llei del sector públic instrumental. En aquest sentit, els donam la benvinguda a la racionalització dels pressuposts públics, ja era hora.

Els hem de dir també que per demanar el suport del nostre grup per a aquesta proposició no de llei no ens sembla la millor manera ni és correcte presentar-la amb una motivació que pretén carregar injustament totes les culpes de la situació actual al govern del president del Sr. Rodríguez Zapatero obviant la responsabilitat que també han tengut a l'hora de l'incompliment dels objectius de dèficit algunes de les comunitats autònomes governades durant els darrers quatre anys pel Partit Popular, com són la Comunitat Valenciana, Múrcia, Castella i Lleó, Canàries o Galícia, perquè cal recordar que part del dèficit de 2009, al qual fa referència a la seva motivació, es va produir perquè l'Estat va absorbir bona part del cop que suposava la retallada d'ingressos públics, també a les comunitats autònomes sense que aquestes veiessin retallats els seus ingressos que provenien de l'Estat.

El 2009 van ser les comunitats autònomes, també les governades pel Partit Popular, les que varen exigir majors ingressos estatals per via d'aportacions del model de finançament de 2001 i per via de recursos addicionals del nou model de finançament de 2009, tot per evitar els ajustaments en els seus comptes. No hi va haver cap comunitat autònoma de les governades pel Partit Popular que manifestàs al Consell de Política Fiscal i Financera que renunciava a rebre uns ingressos que era obvi que anaven en contra dels compliment dels objectius de dèficit de 2009.

Va haver de ser el Govern de l'Estat, el que va adoptar i va posar en marxa mesures per controlar la despesa pública, no precisament populars, mesures que han tengut un impacte sobre la ciutadania -i aquest impacte s'ha reflectit sobre els resultats electorals-, mesures que es varen prendre amb el vot en contra del Partit Popular.

No han assumit aquest cost les comunitats autònomes governades abans i ara pel Partit Popular, algunes amb un percentatge d'incompliment de l'objectiu de dèficit molt i molt superior al de l'Estat i moltes de les quals ni tan sols han presentat els seus pressuposts en termini davant els respectius parlaments per no mostrar a la ciutadania els retalls que havien de sotmetre als seus comptes abans de les eleccions del passat 20 de novembre.

Sorprèn també vehemència amb què vostès critiquen ara l'incompliment dels objectius de dèficit del Govern de les Illes Balears, com si vostès no haguessin governat mai aquesta comunitat autònoma, però resulta que sí que ho han fet i no han estat capaços d'equilibrar els comptes ni quan els ingressos pujaven de manera espectacular. Tenir problemes, com hem tengut nosaltres, quan els ingressos han caigut per damunt del 40% és normal, i vostès ho critiquen, però tenir-los quan puguen de manera meteòrica no té cap justificació i vostès no en parlen.

Ens trobam ara pel que es veu davant la fe del convers, perquè els hem de recordar que el seu govern, quan governava el Sr. Matas, va haver de fer un pla de sanejament 2004-2005, precisament per l'incompliment dels objectius de dèficit fixats, uns objectius que en aquell moment eren fàcilment assolibles, atesa la situació d'ingressos creixents que es produïen en aquella etapa, i tot i així, vostès varen incomplir els objectius de dèficit.

Els record, perquè sembla que no tenen memòria o que la tenen selectiva, que aquell pla de sanejament amb uns objectius de dèficit específics va ser incomplert per vostès durant els anys 2005 i 2006. Sorprèn que ara demanin una nova llei d'estabilitat quan incompliren una llei que ara qualifiquen de laxa, perquè aquell pla es va haver de fer pel descontrol de la despesa d'aquella etapa que ara no volen assumir com a pròpia, però que ho és.

Com saben, en aquests moments hi ha mitja dotzena de jutjats a Palma tractant de recuperar els excessos de diners públics que es varen gastar, malgastar i/o malversar en el moment en què hi havia majors ingressos en aquesta comunitat autònoma, la seva festa, Sr. Diputat. No únicament deixaren deutes, sinó el prestigi de la comunitat autònoma per terra, i perquè els quadressin els números varen haver de falsejar els comptes públics inventant una partida de 582 milions d'euros, no sé si això ho tenen present, però li ho haurien de tenir, perquè els record que en aquella legislatura i amb els seus vots el Parlament de les Illes Balears va aprovar uns ingressos ficticis a la Llei de pressuposts de 2005, corresponents a un presumpte deute històric, 582 milions d'euros; uns ingressos que varen pressupostar i que actualment estan a romanents de tresoreria com a pendent de cobrament perquè mai no han arribat. Una partida d'ingressos respecte dels quals la Intervenció General els ha advertit i al Sindicatura de Comptes va dictaminar que eren absolutament ficticis, de manera que ara l'ortodòxia els obliga o bé a exigir el pagament a l'Estat -que seria el que s'hauria de fer- o bé treure aquesta quantia de la comptabilitat pública i del romanent de tresoreria. Esperam que ho facin. Estarem pendents que ho facin. L'ortodòxia també els obliga.

Dit això i tornant ara al fet que ens ocupa, que és aquesta proposició no de llei, els he de dir que el meu grup i el meu partit, com he dit al principi d'aquesta intervenció, està d'acord amb l'estabilitat pressupostària entesa com equilibri entre ingressos i despeses, amb el necessari control de la despesa, però també amb el necessari increment dels ingressos públics, amb un sistema impositiu que contempli per exemple gravar el patrimoni d'aquells que més recursos tenen per contribuir a pal·liar les necessitats d'aquells que en tenen menys, un sistema impositiu just i progressiu, com mana la Constitució, però tot i estar d'acord en l'estabilitat pressupostària i en el control del dèficit públic no podem estar d'acord en una proposta de modificació legislativa que no té sentit.

No sabem exactament qui ha redactat aquesta proposta de modificació, que s'inclou a la proposició no de llei, potser s'ha redactat des de Madrid, no ho sabem, però la persona que l'ha redactada hauria pogut llegir prèviament la Llei de finances de la comunitat autònoma i les diferents lleis de pressuposts que s'han aprovat en els darrers anys en aquest parlament. I hauria vist que el punt primer de la seva proposta és innecessari perquè la normativa actual en matèria de pressuposts ja contempla aquesta obligació. La nostra normativa pressupostària la recull, Sr. Diputat.

Per cert, sembla molt agosarat instar l'Estat i altres administracions que compleixin el pacte d'estabilitat i de creixement quan vostès saben que ara mateix tramiten uns pressuposts en aquest parlament, la liquidació dels quals sembla obvi que incomplirà l'objectiu de dèficit aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera. Això, segons les paraules del seu director general de pressuposts que es varen reflectir en una entrevista que va donar a la premsa local fa poques setmanes.

Quant al punt segon de la proposició no de llei els he de dir que l'incompliment dels objectius d'estabilitat bé sigui per un reflex del pressupost o bé pel resultat de la liquidació ja està establert, ja tenen establerta l'obligatorietat de justificació i l'obligatorietat de presentació d'un pla de sanejament que contengui totes les mesures correctives que calguin en el curt termini i en el mig termini, per la qual cosa també és una previsió innecessària. Hem de destacar aquí que el govern anterior sempre va presentar els plans de sanejament en temps i forma.

I pel que fa al punt tercer de la seva proposta, el Consell de Política Fiscal i Financera estableix els objectius de dèficit de manera anual, com un acord entre totes les comunitats autònomes i l'Estat. Per tant és en conèixer els objectius de dèficit i una vegada que es coneixen els ingressos quan es pot saber el nivell de despesa màxima autoritzat. En aquest sentit, la seva proposta és, si més no, incompleta.

Per tot això no podem donar suport a la redacció d'aquesta PNL, no tant per la motivació que s'hi inclou, amb la qual no estam d'acord, sinó fonamentalment per la inconcreció de la proposta. Aquesta proposició no de llei no és prou seriosa, Sr. Diputat, no respon a cap necessitat de les Illes Balears, sinó més bé al seu interès polític de donar suport a una iniciativa del Sr. Rajoy que no necessita que se l'insti per dur a terme una modificació de la llei d'estabilitat pressupostària, perquè ja ha dit -i vostè ho ha reconegut- que serà el primer que farà. No té una redacció prou tècnica ni seriosa a la qual es pugui donar compliment per part de l'Estat o per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears i segurament no serà tinguda en compte pel Govern de l'Estat a l'hora de dur a terme el projecte de modificació legislativa que es pretén si es manté amb aquesta redacció.

Vostès volen quedar bé amb el Sr. Rajoy, però em tem que la pobresa de la proposta ara presentada farà que ni tan sols el Govern central del seu partit la pugui tenir en compte.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja veig que estarem tot sols a l'hora d'intentar controlar el dèficit. Estarem tot sols, però no passin pena perquè el controlarem, el controlarem, el de Balears, i contribuïrem a controlar també el de l'Estat, no passin pena.

Aquí m'agradaria dir diverses coses. És cert que l'estabilitat pressupostària no és una finalitat en si mateix i que ha d'anar acompanyada d'altres qüestions, és evident, i ja es fa aquí en aquesta comunitat, hem vist avui la Llei general turística, un element que ha de contribuir a dinamitzar la nostra economia i ho hem vist amb el Decret Llei de modificacions tributàries on hi ha beneficis fiscals a determinades qüestions.

Es fa una feina paral·lela, per una banda controlar el dèficit, controlar l'endeutament, tendir a l'estabilitat pressupostària, posar ordre als comptes públics i, per altra banda, incentivar, motivar el sector privat a estimular l'economia. Són els dos camins que es fan. En aquest sentit, jo dic al president que anam pel bon camí, ho feim bé, ho feim bé.

La Sra. Lluïsa Mascaró diu que la Llei d'estabilitat pressupostària no té cap benefici cap als ciutadans. Escolti, el que no té cap benefici per als ciutadans és que no hi hagi estabilitat pressupostària i ho deia avui el president: 2 milions d'euros cada dia, cada dia, cada dia durant l'any que ve per pagar el deute, per pagar el deute generat precisament perquè no teníem estabilitat pressupostària.

I aquí, clarament hi ha dos models, un el d'aquesta banda d'aquí i un altre a la banda d'aquí, uns que volen pujar impostos i altres que no només no pujarem impostos, sinó que els davallarem, es davallen els impostos...

(Remor de veus i algunes rialles)

...perquè volem estimular l'economia privada, volem que el sector privat agafi el protagonisme que es mereix, perquè pujar impostos no vol dir ingressar més... no, no, no, escolti, es pot donar el cas que pujant impostos no s'augmentin els ingressos. Els ingressos augmenten quan hi ha activitat econòmica, com més gent té feina, més gent paga impostos, com més empreses hi ha enmig del carrer que funcionen i tenen beneficis, més impostos es paguen, i això és el que es farà des del Partit Popular i des del Govern del Partit Popular en aquesta comunitat.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Són dos models, lícits tots dos, vostès volen pujar impostos, vostès volen més i més agafar els doblers de la butxaca dels ciutadans, i nosaltres volem que els doblers estiguin a la butxaca dels ciutadans perquè a la butxaca dels ciutadans...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... perquè aquests ciutadans fan produir l'economia.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Bé, Sra. Aguiló, escolti, aquesta proposta, aquesta PNL, vostè pot considerar que està mal redactada, però aquesta proposta similar -similar, no exactament igual- s'ha presentat dues vegades a Madrid i va ser rebutjada també pel PSOE. És que estam tot sols en el control del dèficit, és que estam tot sols, però ho farem, però ho farem, no necessitam ningú, no necessitam ningú per anar controlant a poc a poc el dèficit, posant ordre als comptes públics. No passi pena, no passi pena!

Vostè ens parla que hem d'intentar aconseguir ingressos, però escolti, hi havia 300 milions d'euros del Conveni de carreteres, dues sentències, i què varen fer vostès per intentar cobrar aquests doblers, què varen fer vostès per intentar cobrar aquests doblers que ens deu l'Estat, que ens deu 300 milions d'euros? Que en faríem de coses amb aquests 300 milions d'euros! Que en faríem de coses!

Escolti, responsabilitat de Rodríguez Zapatero, no sé..., escolti, qui ha governat aquests darrers set anys ha estat Rodríguez Zapatero. Rodríguez Zapatero va rebre un govern sanejat amb un dèficit del 0,3% i ens entrega un govern totalment... vaja, no el vull qualificar, és que no el vull qualificar. Aquesta és la realitat, vostès després podran vendre el que vulguin, però Rodríguez Zapatero en aquests moments -i des del meu punt de vista- ha estat el pitjor president de la democràcia, el pitjor president de la democràcia. Ens ha arruïnat a tots, en ha arruïnat a tots!

(Alguns aplaudiments)

I ha arruïnat al país amb uns dèficits enormes, amb un endeutament enorme, enorme.

Aquest és el seu model, jo no els ho discuteixo. Vostès volen continuar amb aquest dèficit, endeutament, per poder mantenir l'estat del benestar, nosaltres ho volem fer de manera sòlida, volem que l'estat del benestar continuï endavant, però de manera sòlida.

Crec que avui segurament tocam el rèquiem a un model fracassat, a un model caducat, que és el seu model. Avui tocam un toc de dol al seu model i avui comença, ja ha començat de fet, ja ha començat un altre model de gestió seriosa, rigorosa

d'ordre als comptes públics i que generarà sense cap tipus de dubte activitat econòmica en aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, procedirem a la votació.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, disculpi. No m'ha contestat si acceptava l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Perdoni, el debat. En principi no li acceptam l'esmena, crec que és un tema totalment diferent...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps ...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...això és política, sí, sí, crec que es mereix un debat a part del d'avui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Procedim a la votació. Votam.

33 vots a favor; 20 en contra; cap abstenció.

Per tant, queda aprovada la proposició no de llei.

(Alguns aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Vull recordar a tots els senyors i les senyores portaveus que tenim Junta de Portaveus.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
